

Brev til amerikanske senatorer: Schiller Instituttet i Danmark støtter Deres Glass/Steagall-lovforslag

The Schiller Institute in Denmark supports your Glass Steagall legislation

Dear Senators Warren, McCain, Cantwell and King,

July 13, 2015 – The Schiller Institute in Denmark thanks you for introducing legislation to reenact Glass Steagall bank separation, and urges you to do as much as possible to ensure that it becomes the law of the land.

For our part, we have made the need for Glass Steagall bank separation known in Denmark when The Friends of The Schiller Institute ran two election campaigns with that as the main issue, including featuring it on our famous election posters:

Glass Steagall or chaos (2011 parliamentary elections)
<http://sive.dk/valg2011/>

Glass Steagall or EU-fascism (2013 municipal elections)
<http://sive.dk/valg2013/>

(I will send a picture of the posters in the next e-mail.)

Glass Steagall is not only necessary for the U.S., but also for Europe. The current Greek debt crisis shows that the only way that a path can be cleared for future economic growth, is by removing the speculative debt from the books of normal banks, and ensuring that banks can no longer speculate with

the savings of average citizens.

As Franklin Roosevelt knew, we cannot sacrifice the welfare of the population for the sake of the speculative paper of the financial world. We have to sacrifice the speculative paper for the sake of the welfare of the population. As stated in the preamble of the U.S. Constitution, the general welfare must come first.

We applaud you for your efforts, and urge other senators to join you as co-sponsors.

Sincerely,

Michelle Rasmussen
Vice President
The Schiller Institute in Denmark

www.schillerinstitut.dk

www.sive.dk

+45 53 57 00 51

si@schillerinstitut.dk

Brev til amerikanske senatorer:

Schiller Instituttet i Danmark støtter Deres Glass/Steagall-lovforslag

Kære senator Warren, McCain, Cantwell og King,

13. juli 2015 – Schiller Instituttet i Danmark takker Dem for at genintroducere et lovforslag om at vedtage Glass/Steagall-bankopdelingsloven og opfordrer Dem til at gøre så meget som muligt for at sikre, at det bliver landets lov.

Vi har på vores side gjort behovet for en Glass/Steagall-lov kendt i Danmark, da Schiller Instituttets Venner kørte to

valgkampagner med dette som hovedemne, inklusive afbildning af det på vores berømte valgplakater:

Glass-Steagall eller kaos (folketingsvalg i 2011)

Glass-Steagall eller EU-fascisme (kommunalvalg i 2013)

(Jeg fremsender billeder til Dem i min næste e-mail.)

Glass-Steagall er ikke bare nødvendig for USA, men også for Europa. Den nuværende græske gældskrise viser, at den eneste måde, hvorpå der kan banes vej for fremtidig økonomisk vækst, er ved at fjerne den spekulative gæld fra almindelige (kommercielle) bankers regnskaber og sikre, at banker ikke længere kan spekulere med almindelige borgeres opsparinger.

Som Franklin Roosevelt vidste, kan vi ikke ofre befolkningens velfærd til fordel for finansverdenens spekulative værdipapirer. Vi må i stedet ofre de spekulative værdipapirer til fordel for befolkningens velfærd. Som det står skrevet i fortalen til den Amerikanske Forfatning, så må det almene vel komme først.

Vi priser Dem for Deres indsats og opfordrer andre senatorer til at gå med Dem som medsponsorer.

Med venlig hilsen

Michelle Rasmussen, næstformand

Schiller Instituttet i Danmark

Mordet på Grækenland

Leder fra LaRouche-bevægelsen 14. juli 2015 – Efter at have reflekteret over de nye og brutale grusomheder, som netop er blevet påtvunget den græske nation og det græske folk af europæiske »ledere«, erklærede Lyndon LaRouche i går aftes,

»Dette er et folkemord, der styres fra Storbritannien, og det er dødsstødet for Den europæiske Union.

EU vil disintegrere, det er Det britiske Imperium, der har gjort dette. De opererede gennem den tyske finansminister, Schäuble, der repræsenterer den ekstreme højrefløjsindflydelse på den tyske kansler Merkel. Men Tyskland kan ikke klare dette. Det vil derfor nu også gå ind i en krise.

Og hvad mere er, så repræsenterer denne sammenbrudskrise af Den europæiske Union, der køres af briterne, også en alvorlig og umiddelbar fare for krig med Rusland, og en fare for fascisme.«

I dag så vi også, at Hillary Clinton blev afsløret som totalt diskvalificeret til at være præsidentkandidat gennem et enkelt spørgsmål på fem ord, stillet til hende af repræsentant for LaRouchePAC, Daniel Burke, under hendes tale i New York: »Vil du genindføre Glass-Steagall?« Hendes manglende respons, og dernæst hendes rådgivers erklæring til pressen om, at hun vil modsætte sig Glass-Steagall, blev til en stadig voksende nyhed over hele USA og i den britiske presse.

LaRouche sagde:

»Hillarys politiske karriere var en fejltagelse. Hun er en advokat, ikke en videnskabskvinde. Hun blev stillet et spørgsmål, og hun nægtede at sige sandheden om det offentligt. Det bliver hendes død.

Hendes karriere er nu baseret på at støtte Obama – både gennem hendes afvisning af at kommentere, og dernæst gennem hendes rådgiver, der afviste det. Begge dele reflekterer den kendsgerning, at hun stadig er for Obama.

Dette betyder, at hun er blevet afsløret som et falsum. Hun har ingen Glass-Steagall-politik, mens medlemmer af Senatet har. Hun er implicit færdig i politik, og det igennem sin egen fejl. Hun ødelagde sin karriere ved at opføre sig som en dum opportunist.«

De to spørgsmål er direkte forbundet med hinanden, som LaRouchePAC's Burke gjorde det klart i sit interview med pressen: Sammenbruddet i eurogælden kan udløse en transatlantisk bankkrise, hvornår det skal være, og den eneste sikre handling imod dette er at genindføre Glass-Steagall til ikrafttræden, hurtigt, i USA, for at få det gennemført i Europa. Det er grunden til, at senatorer fremstillede et Glass-Steagall-forslag i denne uge, idet de kendte den hastigt voksende fare for et nyt og større finanskrak.

Supplerende materiale:

'Senator Clinton, vil du genindføre den ...?'

Det var kun fem ord, næsten uhørlige, selv på videoen, og som dernæst druknede i overlagte klapsalver fra forsamlingen, og dog er historien forandret som resultat.

»Senator Clinton, vil du genindføre Glass-Steagall?«

Lød kravet fra LaRouchePAC-aktivist Daniel Burke, som blev gentaget flere gange fra bagest i lokalet, idet Clinton var ved at afslutte sin tale om »økonomisk politik« – en tale helt uden noget indhold – på New School i New York City i går morges. Mens Burke hurtigt blev eskorteret ud, og Clinton

således blev reddet af den orkestrerede støj fra den forsamlede flok, var nyheden allerede begyndt at cirkulere over hele planeten.

Den første dækning dukkede op inden for få minutter på websiden *Business Insider*, der interviewede Burke umiddelbart efter han blev smidt ud af salen. Interviewet rapporterede om Burkes tilknytning til LaRouchePAC og Lyndon LaRouche, hvad Glass/Steagall-loven er, og at Burke selv støttede handlingen »fra en upartisk gruppe af senatorer, inklusive senator Elizabeth Warren (D-MA) for at genindføre Glass-Steagall«. »Loven bør vedtages omgående, og helst inden for de næste to uger«, citerede *Business Insider* Burke.

»Vi ved faktisk ikke hvad potentialet for et umiddelbart finanskrak på baggrund af den græske udløsermekanisme er.«

I sin dækning bemærkede *American Banker* kortfattet,

»Alle demokraters standpunkt i 'for store til at lade gå ned-banker' og andre spørgsmål, der hidrører fra krisen, vil måske blive bedømt ud fra, hvor tæt dette standpunkt ligger på senator Elizabeth Warrens, der for kort tid siden, sammen med senator John McCain, genintroducerede et lovforslag om at genoplive elementer af Glass/Steagall-loven. Hendes lovforslag ville kræve, at bankerne adskilte deres banker for almindelige indsættelsesforretninger fra højrisikoforetagender.«

Ifølge Burke selv var han blevet interviewet af mindst ni nyhedsmedier som resultat af sin intervention, i løbet af få minutter efter, at han blev smidt ud af begivenheden, inklusive *Wall Street Journal*, fransk fjernsyn, *Politico*, *Newsday*, den britiske Londonavis *Independant*, og med yderligere medier, der tog fotos eller trykt materiale for yderligere henvisninger.

Da hun således blev tvunget til at svare, udstedte Clinton en af de få erklæringer om politik i sin kampagne hidtil. »Man

vil ikke få Glass-Steagall at se« fra Hillary, lød den studse erklæring til Reuters fra Alan Blinder, en af en stab på ti »økonomiske rådgivere«, der for nylig er blevet hyret til hendes kampagne. *The Hill* førte an i den amerikanske dækning af dette »nej« fra Clinton, og hvor pressen i New York City og Los Angeles, blandt andre, rapporterede, at Hillary var isoleret blandt andre kandidater, der støtter Glass-Steagall. På Facebook og Twitter galvaniserede dette støtter til de andre kandidater og ubeslutsomme demokrater; en læreraktivist fra New York skældte f.eks. ud på sin fagforeningsledelse for at have støttet Hillary for tidligt, mens de offentligt støttede senator Warrens Glass-Steagall-forslag S 1709!

I sin første reaktion på begivenheden erklærede Lyndon LaRouche,

»Hvis hun ikke er villig til at forsvare Glass-Steagall, så er hun ikke kvalificeret til at være kandidat.«

Hr. LaRouche forklarede yderligere sit syn på spørgsmålet i gårsdagens LaRouchePAC Policy Committee.

EU ødelægger sig selv med vanvittig, bogstavelig talt nazistisk plan for Grækenland

I går var en skammens dag for Europa, sagde Helga Zepp-LaRouche, der, som stifter af Schiller Instituttet, har ledet kampagnen for at bringe Europa ind i de BRIKS-allierede nationer. EU eksisterer nu blot som en monstrøs konstruktion, sagde Zepp-LaRouche under en telefonkonference i går; hun citerede *Financial Times'* højtplacerede kolumneskriver Wolfgang Münchau, der mandag morgen skrev, »Grækenlands kreditorer har ødelagt Eurozonen«.

Den Europæiske Unions »plan« for Grækenland er endnu en

kriminelt, ondsindet og groft inkompetent handling fra det, der går for at være Europas ledere. Efter at have afskåret al likviditet til det græske banksystem gennem Den Europæiske Centralbanks handling, der således i realiteten kollapsede Grækenlands betalingssystem, påtvang den Grækenland en udplyndringsaftale, der direkte vil erobre landets infrastruktur og banker, gennemtvunge en mere intens nedskæringspolitik, der på dramatisk vis vil forværre depressionen, der allerede dræber og gør et stort antal mennesker syge, og fremtvunge et regimeskift. Økonomien er allerede kollapsede med 25 %, arbejdsløsheden ligger på 27 %, ungdomsarbejdsløsheden er på 65 %, osv.

Den vanvittige og bogstavelig talt nazistiske »løsning« for Grækenland demonstreres mest dramatisk gennem dens plan om at øge Grækenlands absolut ubetalelige gældsburde – der allerede er på 350 milliarder euro og udgør 180 % af landets BNP – med yderligere 86 milliarder euro, til 225 % af BNP! Desuden vil planen, iflg. Jeroen Dijsselbloem, tage »fly, lufthavne, infrastruktur og helt bestemt banker« og anbringe dem i en »fond«, hvor de skal sælges under EU-kommissionens kontrol, for Grækenlands kreditorer, fra Tyskland til gribbefundene.

Under nazisternes besættelse af Grækenland under Anden Verdenskrig, påtvang Hitler Grækenland et »tvunget lån« fra Grækenland til Nazityskland – der stadig ikke er betalt tilbage. Nu påtvunger kansler Merkel »tvungne betalinger« af ubetalelig gæld, der stammer fra en massiv bailout – 'bankredningspakke' – af bankerne i London og Europa i 2010-12.

Morgenens »plan« er baseret på en enorm, offentlig løgn, der forsøger at hævde, at bare fordi gælden er ubetalelig, betyder det ikke, at noget af gælden skal afskrives.

Dokumentet lyder:

»Der er alvorlige bekymringer med hensyn til den græske gæld

erholdelighed, dette skyldes en lempelse i politikken under de seneste tolv måneder, der har resulteret i den nylige forværring af den nationale makroøkonomi og finansområdet.»

Sandheden er, at de London-centrerede storbanker er bankerot, på trods af de massive bailouts, de er dybt begravede i billioner af euro i derivat-væddemål over gælden i Europas superforgældede lande, og derfor ikke vil tillade nogen afskrivning af gæld. Det er derfor, denne gæld er ubetalelig; den eneste løsning hedder en Glass/Steagall-reorganisering af disse banker for at tillade de spekulative enheder gå fallit. En gældsafskrivning kan finde sted, som det skete for Tyskland i 1953, hvilket lancerede dette lands »Wirtschaftswunder« (økonomiske mirakel).

Stiftende redaktør af *EIR* Lyndon LaRouche sagde igen i dag:

»Kravene mod Grækenland er falske, Det britiske Imperiums institutioner udstedte svindelgæld for at redde bankerne, og sagde så, at Grækenland skyldte den! Disse fyre er virkeligt nazister.»

Den nye »plan« kræver en række skattestigninger, inklusive en momsstigning, en reform af pensionerne og fjernelsen af tillæg til de fattigste pensionister, samt arbejdsmarkedsreformer. Den kræver en etablering af en fond på 50 milliard euro, bestående af statslige aktiver, der skal privatiseres. Dette på trods af, at IMF i sin seneste rapport om gældens erholdelighed konstaterer, at et sådant tal er ren fantasi.

Disse tiltag skal alle sammen vedtages som love – love, der på forhånd er gennemset af »europæiske institutioner« – af det græske parlament senest onsdag, den 15. juli. Indtil da vil den Europæiske Centralbank ikke engang genstarte nødlidviditetsoperationer til de græske banker, der fortsat er lukkede.

I en erklæring, som blev udgivet efter afslutningen af forhandlingerne, sagde den græske premierminister Alexis

Tsipras, at aftalen var ekstremt hård, men at den blev indgået for at forhindre

»finansiel kvælning og kollaps af finanssystemet – dette er blevet planlagt ned til mindste detalje – idet den fornylig er blevet udtænkt til perfektion, og nu er i færd med at blive implementeret«.

Men som det er bemærket, så vil denne kvælning fortsætte som afpresning, i det mindste indtil efter, at parlamentet vedtager »planen«.

Brandstorm i Grækenland imod den 'Nye Versaillestraktat'

Den plan, som den græske premierminister Alexis Tsipras blev brutaliseret til at acceptere fra landets kreditorer, har skabt et enormt, folkeligt bagslag, der sår tvivl, om politikken kan gennemføres. Følelsen af vrede i den græske befolkning er tydelig. Tidligere diplomat og medlem af EPAM Folkets Forenede Front, Leonidas Chrysanthopoulos, sagde til den russiske Tv-kanal RT, at aftalen var uacceptabel og ikke kunne gennemføres. Han sagde, at han frygtede, situationen kunne blive voldelig.

Forsvarsministeren og lederen af Tsipras' koalitionspartner Uafhængige Grækere, Panos Kammenos, talte med Reuters efter et møde med premierminister Alexis Tsipras:

»Premierministeren af dette land blev konfronteret med et kup, der blev iværksat af Tyskland og andre lande, denne aftale introducerede mange nye spørgsmål ... vi kan ikke være enige i den.«

Den tidligere finansminister Yanis Varoufakis fordømte aftalen i utvetydige vendinger. Han sagde til Australisk Radio:

»Dette er ydmygelsens politik. Trojkaen har sørget for, at de vil få ham til at æde hvert eneste ord, han har ytret i kritik af Trojkaen i løbet af de seneste fem år. Ikke bare i løbet af de seks måneder, hvor vi har været i regering, men i de forudgående år.«

»Dette har intet med økonomi at gøre. Det har intet at gøre med at sætte Grækenland på en kurs for økonomisk genrejsning. Dette er en ny Versaillestraktat, der atter spøger i Europa, og premierministeren ved det. Han ved, at han er fortabt, hvis han gør det, og fortabt, hvis han ikke gør det.«

I en sammenligning af aftalen med militærets statskup i 1967 sagde han,

»I statskuppet var valget af våben for at knække demokratiet dengang tanks. Men denne gang var valget banker. Bankerne blev af fremmede magter brugt til at overtage regeringen. Forskellen er, at de denne gang overtager al offentlig ejendom ... Projektet med et europæisk demokrati, med en forenet, europæisk, demokratisk union, har netop lidt en svidende katastrofe.«

Varoufakis afslørede, at han havde lavet udkast til meget foreløbige planer i tilfælde af en tvungen Græxit, men man frygtede, at hvis det blev kendt, ville planerne blive en selvopfyldende profeti, der var til fordel for dem, der ønsker Grækenland ud.

I hele Tsipras' parti Syriza giver man udtryk for modstand; det rapporteres, at 32 Syriza-parlamentsmedlemmer, inklusive fire ministre, har taget afstand til aftalen.

Arbejdsminister Panos Skourletis, en tidligere talsmand for Syriza, sagde til nationalt fjernsyn, at regeringen vil få brug for »lånte stemmer fra oppositionen« for at vedtage de nye nedskæringstiltag, som kreditorerne har krævet. *Kathimerini* citerer ham for at sige,

»Jeg kan ikke se, hvordan vi kan undgå valg i 2015 ... Det er unaturligt: Vi tror på noget andet end det, vi er blevet tvunget til at underskrive med en pistol for panden.«

Iskra-websiden, der taler for Syrizas Venstrefløjsplatform anført af energiminister Panagiotis Lafazanis, kom med hårde angreb, hvor han sagde, at »efter 17 timers 'forhandlinger' nåede lederne af Eurozone-landene frem til en ydmygende aftale for Grækenland og det græske folk«, som en »gældskoloni« i et »tyskovervåget EU«.

Syrizas parlamentsgruppe skal holde møde i dag.

RADIO SCHILLER 14. juli 2015: Den græske aftale: Skammens dag for Europa

Med næstformand Michelle Rasmussen

Helga Zepp-LaRouche: Dramatisk vending: Den amerikanske

Kongres står foran at genindføre Glass/Steagall- bankopdelingsloven

12. juli 2015 – Som et dramatisk nødtiltag for at afværge det umiddelbart truende kollaps af Wall Street-bankerne og hele det transatlantiske finanssystem har de fire, amerikanske senatorer Maria Cantwell, Elizabeth Warren, Angus King og John McCain den 7. juli i Senatet fremstillet et lovforslag, hvis tekst er så godt som identisk med et lovforslag, der allerede understøttes i Kongressen i Repræsentanternes Hus af 62 kongresmedlemmer. Dermed er det nødinstrument initieret for at forhindre det amerikanske, og også det europæiske, banksystems krak.

Download (PDF, Unknown)

Glass/Steagall indvarsler en ny æra for menneskeheden: Wall Streets død er anledning til fest!

Fra LaRouche-bevægelsen 10. juli 2015 – Følgende er en parafrase af Lyndon LaRouches bemærkninger under en diskussion

som forberedelse til aftenens live webcast på LaRouchePAC.com.

Vi befinder os nu på randen af en ny æra for menneskeheden. De medlemmer af Senatet, der har taget initiativ til at introducere en lovgivning for genindførelse af Glass/Steagall, bør legitimt anerkendes og lykønskes som helte. Æres den, der æres bør. Jeg er glædeligt overrasket over, at nogle ledende personer i Kongressen endelig er begyndt at se virkeligheden, som jeg ser den, og er begyndt at respondere. Hvorfor handlede de således? Fordi disse medlemmer af Senatet er helt klar over, at vi står foran et kollaps af hele den amerikanske økonomi, hvis man ikke tager disse Glass/Steagall-forholdsregler.

Konsekvenserne af ikke at vedtage Glass/Steagall nu ville være fatal for USA og verden. Hvad fik disse senatorer til at handle nu? Det skyldes, at de ved, at hele Wall Street-systemet er i færd med at kollapse totalt – og ligeledes det europæiske system. Vi bør derfor lykønske disse ledere i det amerikanske Senat for at gribe til denne umiddelbare handling, for hvis Wall Street går bankerot, ville det give stødet til en panik i hele det transatlantiske område, et totalt kollaps i hele det transatlantiske system. Wall Street er ikke levedygtigt; det er dødt, og fortjener ingen begravelse. Vi burde i stedet afholde en traditionel, irsk vågefest, for dette er anledning til at holde fest! Med den handling, som Senatet har taget initiativ til, kan vi gøre præcis, hvad Franklin Roosevelt gjorde i begyndelsen af sit præsidentskab og befri os selv fra disse parasitter.

Dette bliver den største handling på vejen til genrejsning i USA's nyere historie. Kongressen må bruge sin autoritet til at foretage et nødindgreb nu – ikke engang i fremtiden, men nu – for at redde USA fra at blive suget ind i et totalt kollaps af det internationale Wall Street-system, der ville blive verdenshistoriens største kollaps. Vi er vidne til en terminal bankerot, ligesom det, der sker med et bankerot selskab, men denne gang er det en hel nation og et helt område af verden,

det samlede, nord-transatlantiske system.

Der er derfor intet, der har større prioritet end hastesagen med denne lov. Hele det transatlantiske system er i færd med at kollapse endnu nu, mens vi taler, en kendsgerning, som medlemmer af Senatet nu har indset. De siger det muligvis ikke offentligt af frygt for at sætte en panik i gang, men deres handlinger taler tilstrækkeligt højt. Lad være med at tænke deduktivt, i forhold til at forsøge at lægge begivenheder og øjeblikkets oplevelser sammen. Dette er fremtiden, der taler, og fremtiden erkendes nu af en betydningsfuld gruppe i Senatet. Deres beslutning om nu at gå ind for Glass/Steagall på denne måde er et produkt af deres erkendelse af, at hele svindelen nu står for fald. Wall Streets autoritet er blevet fjernet. Og den eneste måde at redde den amerikanske økonomi på er ved omgående at genindføre Glass/Steagall. Af denne grund fortjener de fuld kredit for deres handlingers seriøsitet, og dette må anerkendes som en vidunderlig begivenhed, der omformer hele historien.

Med Glass/Steagall kan vi ændre hele ordenen af relative værdier i hele det transatlantiske område. Bekymr jer ikke om aktieværdier. Bekymr jer ikke om Wall Streets interesser. Hele Wall Street-systemet er en fatal belastning inden for det amerikanske, økonomiske system som helhed og må ganske enkelt annulleres. Vi kan ikke have en institution, der er så bankerot, som Wall Street er nu, til at forgifte vores system indefra. Det hele er ved at ramle! Disse bankerotte værdier må annulleres. Når det sker, vil USA være befriet. Alle de fiktive værdier vil være fjernet, og vi vil pludselig få et frisk syn på virkeligheden. De aktiviteter, der er virkelige og produktive, vil pludselig stige i deres relative værdi, i modsætning til de parasitter, der trak os ned. USA's befolkning, der har lidt under dette svindelagtige system, vil blive befriet og få fornemmelsen af muligheden for atter at være produktive, for at skabe fremtiden. Vi vil redde USA ved at udslette denne falske værdi og genetablere virkelig,

økonomisk værdi ved at udrense skidt fra vores system og skylle det ud, hvor det hører hjemme. Det, vi i øjeblikket bliver vidne til, er Wall Streets død, og det er en anledning til at holde fest! Og vi bør fejre dette initiativ, som medlemmer af det amerikanske Senat har taget og overrække dem vores lykønskninger, eftersom vi har en unik autoritet i denne sag. Vi har krævet en sådan handling i temmelig lang tid.

Tænk på fremtiden! Hvad indvarsler genindførelsen af Glass/Steagall? En ny æra for menneskeheden! Sådan kan det beskrives! Den største, økonomiske genrejsning i nyere historisk tid. En total reorganisering af værdier, ikke alene her i USA, men også i Europa og verden. Se på Kinas og Ruslands rolle. Disse nationer lancerer nu produktive kræfter, der ikke har noget fortilfælde i form af deres rækkevidde! De er af afgørende betydning og har magt til at indlede en videnskabsdrevet æra for planeten. Se på potentialet for en positiv relation mellem Tyskland og Rusland, hvis Merkel og Schäuble kan besejres. Dette kan reorganisere Europas økonomi som helhed. Se på de initiativer, som BRIKS-landene har taget under deres nylige topmøde i Rusland i denne uge. Dette indvarsler en stor fremtid for menneskeheden. Og Glass/Steagall her i USA har en afgørende rolle at spille. Hvad vil der så ske, som en direkte konsekvens af Glass/Steagall? Hvad er det næste, der sker? Fremtiden hedder Alexander Hamilton, helten fra New York. Gå simpelt hen tilbage til hans fire love, hans fire rapporter til Kongressen. Det er jeres vejviser for USA's økonomiske genrejsning. Vi vil gøre præcist, hvad Franklin Roosevelt gjorde, og vi begynder med Glass/Steagall. Hvad var det, der fik disse Senatorer til at handle på dette netop nu, i det øjeblik, de gjorde? Det var, fordi de ved, at Wall Street er død. Vi skal ikke sørge. Wall Street er død! Gud være lovet!

Læs også: Sweep Aside the Madness of the Bankrupt System; Mobilize for Glass/Steagall!

POLITISK ORIENTERING den 9. juli 2015:

Verden er ikke den samme efter det græske "Oxi-Nej"

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

LaRouche: For at redde det transatlantiske område, GENINDFØR GLASS-STEAGALL NU!

Fra LaRouche-bevægelsen 6. juli 2015 – I dag responderede Lyndon LaRouche til søndagens jordskredsvalg, hvor de græske vælgere afviste Trojkaens 'nøjsomheds'-program, ved klart at sige, hvordan USA kan spille en afgørende rolle i løsningen af det kollaps af hele det britisk-kørte transatlantiske finanssystem, der ellers vil være uafvendeligt.

LaRouche krævede, at USA omgående vedtager en tilbagevenden til præsident Franklin D. Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-politik. USA, erklærede LaRouche, bør sætte et eksempel for Europa ved omgående at genindføre FDR's Glass/Steagall.

»USA bør løse problemet med det europæiske rod, og begynde med rodet i Storbritannien, gennem en Glass/Steagall-reorganisering og ved at fjerne den abnormt store og ubrugelige gæld. Annuller al gæld, der ikke har nogen iboende værdi, ved at vende tilbage til præsident Roosevelts succesfulde model. Kun gennem en sådan annullering af gælden kan der være udsigt til en langsigtet genrejsning i fysiske, realøkonomiske termer.«

I sin ugentlige liveudsendelse med LaRouchePACs Policy Committee den 6. juli, forklarede LaRouche yderligere sit krav om en omgående genindførelse af Glass/Steagall.

»Det, der er sket som følge af begivenhederne i Grækenland i går og i dag, har skabt en situation, hvor ... de fleste nationer i Europa, og USA, implicit er bankerot. Det er det første.

Hvad jeg mener med det første, med bankerotten, er, at Wall Street i særdeleshed, og alt, hvad der hænger sammen med Wall Street, nu rent faktisk er værdiløst. Det vil efterhånden vise sig, og vi håber, vi kan få det her under kontrol. Det betyder, at vi må handle for at få Glass/Steagall. Vi kan kun gøre det ved at igangsætte genindførelsen af Glass/Steagall. Det vil sige, i det transatlantiske område, som jeg nu taler om: Situationen er den, at især USA befinder sig i et sammenbrud. Det vil sige, at Wall Street og alt, hvad der relaterer til Wall Street, nu faktisk er værdiløst, og det vil blive meget vanskeligt for både Wall Street og præsident Obama at forsøge at skjule tingene i denne sag.

Den anden side af situationen er den, at det fuldt ud er

muligt for os i selve USA, og med samarbejde med visse kredse i Europa og andre steder er vi udmærket i stand til at løse problemet. Løsningen er åbenlyst Glass/Steagall, Franklin Roosevelts egen Glass/Steagall. Det er nøglen.

Den eneste måde, hvorpå USA og den amerikanske befolkning har en chance for at undgå et generelt sammenbrud af finanssystemet i USA, er at gå tilbage til Glass/Steagall. Det ville betyde, at vi simpelt hen vil annullere det meste af det, der kaldes Wall Street og alt, hvad der ligner det; annuller det. Det er affald. Det har ingen iboende værdi.

Vi må derfor gå tilbage til Franklin Roosevelts politik for at redde USA's økonomi. Det vil blive 'en hård række at hakke', for den tilgængelige dygtighed i USA's befolkning er dårlig. Arbejdskraftens produktive evne i den amerikanske befolkning er i vid udstrækning brudt sammen ...

Vi kan se det, når folk siger, 'Jamen, nogle mennesker er fattige, de er ikke værd at beholde'. Det er ikke problemet, det er ikke sandheden. Det, de forsøger, er at aflive folk, som f.eks. i Californien. Det, der foregår i Californien, er i realiteten en overlagt hensigt om at aflive så mange mennesker som muligt i Californien og omkringliggende områder. Det er, hvad politikken går ud på; det er ligefrem snak, ingen udenomssnak. Og Californiens guvernør er en af de ledere, der fører en kampagne for massenedslagting af folk i Californien og omkringliggende områder. Det er virkeligheden!

Hvis vi imidlertid indfører Glass/Steagall, Franklin Roosevelts Glass/Steagall gennem midler, som jeg er helt bevidst om kan lade sig gøre, så kan vi undgå dette. Men nøglen til det, der driver det frem, er den kendsgerning, at den europæiske økonomi er ved at gå ind i en nedadgående spiral, og dette inkluderer selve det britiske system, og det betyder andre områder.«

Se også:

Greeks say 'No, There's a Limit to the Tyrant's Power!' Now
What are We Going To Do?

POLITISK ORIENTERING den 6. juli 2015: Så blev det et stort "Oxi-Nej" i Grækenland

Med formand Tom Gillesberg

lyd:

**LaRouche: Angreb på
Grækenland for regimeskift
vil give bagslag;
Det er det transatlantiske
system, der er klar til at
eksplodere**

Fra LaRouche-bevægelsen, 2. juli 2015 – Trojkaen og dens

allierede, europæiske statsoverhoveder går alle på række og geled bag en selvmorderisk plan om at bruge søndagens folkeafstemning i Grækenland til at vælte Tsipras-regeringen. Dette er, hvad den blanke afvisning af at overveje den græske regerings brev til Trojkaen tirsdag aften med et forslag om at gennemføre en væsentlig nedskrivning af gælden, samt modificerede økonomiske reformer, baseret på weekendens forslag fra EU, betyder. Schäuble, Merkel, Renzi og Hollande afviste alle det græske forslag på stedet, og efter en telekonference blandt EMU-finansministre blev det formelt meddelt, at der ikke ville blive nogen diskussioner med Grækenland forud for søndagens folkeafstemning. De finansielle medier, anført af *Financial Times*, offentliggjorde en hel stribe falske historier, der alle sigtede efter den græske premierminister Tsipras, inklusive vilde påstande om, at de græske vælgere vendte sig mod regeringen. Den form for regimeskift, der senest har været anvendt i Ukraine, med sort propaganda i militærstil, er nu ved at blive udløst internt i EU imod Grækenland.

»De relevante parter sætter en fælde for sig selv ... Euroen var et bedrageri lige fra begyndelsen, og startede med Maastrichttraktaten. Det var en plan, udtænkt af Mitterand, Thatcher og George H.W. Bush, der var dømt til undergang fra starten, men som var rettet mod Tyskland og enhver udsigt til et tysk-russisk, økonomisk partnerskab i tiden umiddelbart efter den Kolde Krig.«

LaRouche gentog, at hele den græske, såkaldte Trojka-gæld er et bedrageri. Grækenland blev voldtaget og bliver nu afpresset for at betale voldtægtsmændene. Dette kan ikke tolereres, erklærede LaRouche.

I stedet for at bringe Tsipras-regeringen til fald vil disse handlinger med større sandsynlighed udløse et kollaps af hele det transatlantiske finanssystem, inklusive hele Wall Street-boblen, der nu officielt anslås at beløbe sig til 26,5 billion dollar, alene i bailout-forpligtelser.

Den eneste, virkelige løsning er, at der omgående afholdes en international konference med London Gældskonferencen i 1953 som model, for at fjerne den svindelagtige, græske gæld og hele den spillegæld, der er blevet opbygget i London/Wall Street-systemet. I USA betyder det den omgående genindførelse af Glass/Steagall præcis, som den oprindeligt blev vedtaget i juni 1933. Glass/Steagall-modellen må omgående blive vedtaget i Europa, og globalt.

Den største fare, advarede LaRouche, er, at London/Wall Street-krafterne, anført af det britiske monarki, vil reagere på bagslaget fra opgøret med Grækenland ved at satse på krig – imod Rusland, og måske imod Kina. Alle elementerne til netop en sådan krigsprovokation er på plads, med NATO-opstillinger helt op til den russiske grænse i de baltiske områder og på Balkan. Ruslands regeringsrepræsentant til NATO, Alexander Grushko, afleverede en skarp advarsel i en telekonference med journalister i Bruxelles onsdag, hvori han erklærede, at NATO havde lanceret en inddæmningskampagne imod Rusland forud for lanceringen af USA-NATO-operationen for regimeskift i Ukraine. Han nævnte planer om at etablere fremskudte NATO-poster i de tre, baltiske stater, Rumænien, Bulgarien og Polen og advarede om, at hvis NATO går frem med opstillinger af missilforsvar, i kølvandet på en P5+1-aftale med Iran, vil det være yderligere bevis på, at Rusland er det tilsigtede mål.

Kendsgerningen er, at hele det transatlantiske system måske ikke overlever ugen ud, som et resultat af de sindssyge og desperate handlinger, der lanceres mod Grækenland, og disses umiddelbare bagslag.

For supplerende materiale, se:

Tsipras: Referendum Not about if Greece Stays or Leaves Euro

Predator 'Institutions' Knew Their Offer to Greece Was Made to Fail

Lyndon LaRouche: Det transatlantiske finanssystem er bankerot, ikke Grækenland

Fra LaRouche-bevægelsen, 30. juni 2015 – Mens store dele af verden vakler ubeslutsomt på grund af situationen omkring Grækenland, der udvikler sig time for time, skar Lyndon LaRouche igennem til sagens kerne:

»Lad os være realistiske. Grækerne betaler aldrig deres illegitime gæld. De har ingen grund til at betale, og de har ikke råd til at betale. Og det er hele det transatlantiske finanssystem, der er bankerot, ikke Grækenland.«

LaRouche erklærede, at dette inkluderer USA, der er totalt bankerot. Wall Street er totalt bankerot; det repræsenterer ingen rigdom, det har ingen virkelige penge, og det fortjener nul støtte. Eurosystemets sammenbrud er i gang og har kædereaktionsvirkninger i hele det transatlantiske område – kun dele af Sydamerika kan måske klare sig igennem.

Den amerikanske dollar er nu i fare, advarede LaRouche. Vi må indse, at forøgelsen af værdiløse finansielle papirer, inklusive hele Wall Streets gæld, ikke kan dækkes. Hvis man forsøger at gøre dette, vil et kædereaktionskollaps være det sikre resultat. Argumentet går ud på, at der ikke er noget systemisk problem; at det hele drejer sig om, at Grækenland nægter at betale.

Spørgsmålet er, hvordan vi skal holde USA i live, med hele det transatlantiske system, der bryder sammen, *lige nu*? Det vil ganske bestemt ikke blive på basis af det Republikanske Parti, og den *de facto* republikanske præsident Barack Obama, der omgående må fjernes fra embedet, hvis USA skal overleve finanskrakket, så vel som Det britiske Imperiums plan om at lancere atomkrig mod Rusland og Kina.

Vi har brug for en Glass/Steagall-aftale i USA med det samme, sagde LaRouche, for at redde, hvad der er tilbage af vores smuldrende, fysiske økonomi. Wall Street-bankerne, og hele Det britiske Imperium, er fuld af skidt, finansielt og på anden vis, og de må stilles til ansvar for deres forbrydelser.

»Vi kan ikke redde disse sjoveres penge (gennem bailout, - red.)«, erklærede LaRouche.

Tyskland er et andet, afgørende land på dette tidspunkt, erklærede LaRouche. Hvis Tyskland smider Obamas sindssyge sanktionspolitik imod Rusland ud, og igen begynder at handle med Rusland, kunne dette virke som en stoppeklods imod de værste følger af det transatlantiske sammenbrud. Det er i Tysklands nationale interesse at gøre dette; og det er også den bedste valgmulighed for Europa som helhed – fordelene og følgerne ville være enorme.

Problemet er den tyske kansler, skumle Merkel, sammen med hendes finansminister Wolfgang Schäuble. Men i Tyskland vokser presset for at slippe ud af den europæiske kollapsfælde, og Merkels og Schäubles afgang fra regeringen kunne åbne vejen for denne kurs.

Det er tid til at handle nu, erklærede LaRouche. Hele det transatlantiske system er ved at gå ned; men dets erstatning er for hånden, i form af en reorganisering i USA og internationalt efter Glass/Steagall-modellen, og dernæst en tilslutning til halvdelen af menneskeheden, repræsenteret af BRIKS-processen, for en genopbygning af menneskets

forpligtende engagement til videnskab, og til en global, fysisk-økonomisk renæssance.

Euroens Sarajevo

Fra LaRouche-bevægelsen 29. juni 2015 – Den krise, der nu ruller hen over gældsmarkederne, er ikke en græsk krise, men en krise i det bankerotte eurosystem og det amerikanske finanssystem. De fleste af nationerne i det transatlantiske område står over for en sammenbrudskrise, der kommer, hvis ikke i morgen, så inden for få uger; en sammenbrudskrise i de transatlantiske nationer, mod hvilken kun nationerne i Sydamerika har en vis beskyttelse.

Denne krise er nu blevet udløst pga. den finansielle og økonomiske voldtægt af Grækenland, og ikke som følge af landets meddelelse om at holde banklukket; det er ikke et græsk problem, at finanssystemet står på randen af et kædereaktionssammenbrud.

I kølvandet på den græske premierministers bestemte tale, hvor han bebudede banklukkedagene, og i hvilken han citerede præsident Franklin Roosevelt, materialiseredes det kaos, som kreditorerne ønskede, ikke, undtagen på deres egne markeder. Nye kilder, der interviewede borgere i græske byer – Reuters, *USAToday*, for eksempel – fandt, at de fleste grækere støtter regeringen og et »Oxi« (Nej) i folkeafstemningen: »Vi kan ikke blive fattigere« var et typisk svar. Der var en stærk støtte til Grækenlands holdning fra oppositionskræfter i Spanien og Italien, og fra britiske Labour-MP'er.

Grækerne befinder sig i realiteten i en mere stabil position end resten af Europas nationer. »Græsk krise kunne blive et 'Sarajevo'-øjeblik for euroen«, skrev *Guardians* ledende finans-klummeskriver, Larry Elliot; »Merkels strategi slog ikke bare fejl, den slog i den grad fejl«, stod der at læse i

Der Spiegels hovedoverskrifter. »Der er en reel trussel om Europas kollaps.«

Samtidigt meddelte guvernøren for Puerto Rico, at det ikke længere kunne afbetale på sin gæld, det meget store beløb på 72 mia. dollar, og sendte chokbølger gennem det amerikanske marked for kommunale obligationer; Det Hvide Hus udelukkede at skride til enhver handling. Og snesevis af hedgefonde og banker, der, som lemminger, alle havde satset på den forkerte vej mht. eurogældskrisen, indkasserede store tab.

»Situationen for Londons og Wall Streets finanssystem er umulig«, sagde *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche mandag.

Det er et generelt, ustoppeligt kollaps, som Obamaregeringen ikke kan løse. Grækerne befinder sig i en bedre position; de har handlet for at komme af med Schäuble-sygdommen, og Merkel-sygdommen. Der er kun én ting, der vil fungere: en global Glass/Steagall-politik, der begynder med USA's genindførelse af loven; og dernæst en produktiv kreditpolitik, der tilslutter sig Kinas og BRIKS' ditto. Ingen af delene vil ske uden at smide Obama og Merkel ud – hvilket også vil afvende en verdenskrig.«

Efter LaRouches vise ord genoptog markederne deres fald hele mandagen.

Supplerende materiale:

Tsipras' kampberedte erklæring på banklukkedagen

<https://www.youtube.com/watch?t=13&v=NhFxwsrqTdI>

Den græske premierminister Alexis Tsipras' erklæring med meddelelse om, at bankerne lukker i en periode ('Bank

Holiday') er lige så kampberedt som erklæringen om folkeafstemningen, og den fortjener at citeres uddybende. Efter at have påpeget ECB's afvisning af at øge likviditeten til bankerne sagde Tsipras:

»Det er tydeligt, at målet for Eurogruppens og ECB's beslutninger er et forsøg på at afpresse det græske folks vilje og forhindre de demokratiske processer, nemlig afholdelse af folkeafstemning.

Det vil ikke lykkes dem.

Disse beslutninger vil kun have til følge at frembringe det stik modsatte resultat.

De vil yderligere styrke det græske folks beslutsomhed om at afvise de uacceptable memoranda-forslag og institutionernes ultimatummer.

En ting er sikkert: afvisningen af en forlængelse på nogle få, korte dage, og forsøget på at annullere en rent demokratisk proces, er en fornærmelse og en stor skændsel for Europas demokratiske traditioner.

Af denne grund sendte jeg en kort anmodning om en forlængelse igen i dag – denne gang til formanden for Europarådet og de 18 statsoverhoveder i Eurozonen, så vel som også til overhovederne for ECB, EU-kommissionen og det Europæiske Parlament.

Jeg afventer deres omgående svar på denne fundamentalt demokratiske anmodning.

De er de eneste, der – allerede i aften – kan omstøde Eurogruppens beslutning og gøre det muligt for ECB at gengive bankerne likviditet.

Det, vi har brug for i de kommende dage, er ro og tålmodighed. De græske bankers indeståender er fuldstændigt sikre.

Dette er også sandt mht. betaling af lønninger og pensioner. Vi vil håndtere enhver vanskelighed fattet og beslutsomt.

Jo mere roligt, vi konfronterer vanskeligheder, desto hurtigere vil vi overvinde dem, og desto mildere vil deres konsekvenser blive.

I dag har vi chancen for at bevise for os selv – og for verden – at retfærdighed kan sejre.

Endnu engang, vi har en historisk mulighed for at sende et budskab om håb og værdighed til Europa og til verden.

I disse kritiske timer, hvor vi sammen står ansigt til ansigt med historien, må vi huske, at det eneste, vi har at frygte, er frygten selv.[1]

Vi vil ikke tillade den at besejre os.

Vi vil lykkes.

Det græske folks værdighed stillet over for afpresning og uretfærdighed vil sende et budskab om håb og stolthed til hele Europa.

[1] »Only Thing We Have to Fear Is Fear Itself«: FDR's Første indsættelsestale: <http://historymatters.gmu.edu/d/5057/>

NYHEDSORIENTERING JULI: Finanssystemets døds kamp, et nyt paradigme nu!

Det eneste, der kan give Grækenland en fremtid, vil være en gældssanering, hvor man afskriver en stor del af gælden, der under alle omstændigheder ikke kan betales tilbage, og som er opstået på svindelagtig vis.

Download (PDF, Unknown)

Politisk orientering ved Tom Gillesberg den 29. juni 2015: Skæbnetime for Grækenland og finanssystemet

Med formand og fhv. folketingskandidat Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Dump Londons falske gæld med Glass/Steagall; Euroen er bankerot, ikke drakmen

Fra LaRouche-bevægelsen 17. juni 2015 – Med det græske parlaments Gældssandhedskommission, der netop har fundet hele Grækenlands gæld til Trojkaen at være »illegitim og odiøs«, gjorde stiftende radaktør af *EIR* og økonom, Lyndon LaRouche, i går opmærksom på »det generelle billede af euro-gælden«. LaRouche sagde:

»Man kan ikke opretholde eurosystemet, det er iboende bankerot.«

»Hvis man baserer en 'gælds aftale' på det system – en hvilken som helst 'gælds aftale', så vil denne aftale mislykkes. Det svindelnummer, som Wall Street og London-banker kalder 'deres gældsaktiver', må fjernes, fordi befolkninger – ikke blot grækerne – bliver slået ned af værdiløse krav. *Annuller disse krav.*«

»Befri nationerne for dette spekulationskrav, disse 'investeringer' i væddemål, og en åbning skabes for intern, økonomisk udvikling af europæiske nationer og USA.«

»Løsningen er en international politik med Glass/Steagall-bankvirksomhed; aftaler mellem disse nationer om at gennemføre Glass/Steagall-principper.«

»Langt det vigtigste: Genindfør Glass/Steagall-loven til ikrafttræden i USA. Det er det, der vil drive hele denne globale indsats. Det åbner for

udstedelsen af statskredit til produktivitet og udvikling.«

I en analyse, der blev udgivet i slutningen af februar i år, havde LaRouche allerede refereret til det, der af euro-institutionerne og IMF under ét kaldes »græsk gæld«, som et gigantisk svindelnummer, der består af massive overførselsbetalinger fra europæiske skatteborgere til bankerotte storbanker.

Den græske parlamentskommissions undersøgelsesresultat understøtter dette og tilvejebringer et fast grundlag for den græske regerings position, og vil også indgyde mange kræfter i andre, på falsk grundlag overforgældede europæiske lande, som Irland, Spanien, Italien, Portugal og andre, fornyet mod.

Gældssandhedskommissionen finder:

»Alle de beviser, som vi fremlægger i denne rapport, viser, at Grækenland ikke alene ikke har evnen til at betale denne gæld, men heller ikke bør betale denne gæld, først og fremmest, fordi den gæld, der fremkommer af Trojkaens aftaler, er et direkte overgreb på græske indbyggers fundamentale menneskerettigheder. Af disse grunde kom vi til den konklusion, at Grækenland ikke skal betale denne gæld, fordi den er ulovlig, illegitim og odiøs.«

Larouche behandlede også den kampagne, der føres af kræfter bag den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, om at tvinge Grækenland ud af eurosystemet.

»Igen; eurosystemet er bankerot. Hvis Grækenland gå ud, går tilbage til drakmen, kan den forhandlede værdi af drakmen øges betydeligt, og problemer blive løst. Det er ikke korrekt at sige, at drakmens værdi må kollapse imod euroen.

Presset på Grækenland kommer fra London/Wall Street-banksystemet, og dette systems krav er værdiløse. Dets spekulation på ubetalelig gæld må annulleres.

Euroen vil falde i værdi pga. dens bankerot; værdien af drakmen i forhold til euroen kan opretholdes, og kunne stige.

Igen; den afgørende handling er Glass/Steagall i USA, og så at gennemtvinge den i europæiske lande.

Hermed kan USA og Europa skabe nationale kreditinstitutioner, der er forbundet med BRIKS' nye, internationale udviklingsbanker, og udstede en bølge af kredit til produktiv beskæftigelse.«

LaRouche konkluderede:

»Det græske parlament har således gjort fremtiden en tjeneste, hvis vi udfører de rette handlinger nu.«

Tom Gillesberg på Ekstra Bladet-TV i 25 min., den 15. juni

Dan Rachlin (DR): Velkommen til, Tom. Du har siddet lidt og hørt vores politiske samtale her. Velkommen til. Og jeg har lidt på fornemmelsen, at det, sådan rent politisk, godt kan blive en lille smule mere udfordrende for mig nu.

Tom Gillesberg (TG): Det må vi jo se.

DR: Du har stillet op til folketingsvalget og også til Københavns borgerrepræsentation – i hvor mange år?

TG: Jeg stillede op første gang til kommunalvalget i 2005, på

et slogan: »Når boblen brister – et nyt Bretton Woods«, hvor jeg havde sådan en flot boble med boligpriser, derivater, det var der mange, der snakkede om – hvad var det ... ?

DR: Og allerede her, så tager jeg lige den op, fordi hvis nogen af dem, der ser det her eller ser dine plakater ude i Hovedstadsområdet tænker, han er fuldstændig tosset, så kan jeg allerede godt kreditere dig her, fordi du forudså den åndssvage boble og, at det hele ville bryde. Hvordan ... Du er nødt til at fortælle, hvad du er uddannet som... Lidt om din baggrund, siden du kunne forudse så...

TG: Jamen tilbage i 1982, da jeg var 18 år gammel, så mødte jeg en politisk bevægelse dengang under ledelse af en amerikaner, der hed Lyndon LaRouche. Ham mødte jeg ikke, for han var i USA, jeg var i Danmark.

Men jeg mødte denne her bevægelse, som snakkede om økonomi; dengang, så var det gældskrisen i Mexico, hvordan skal verden udvikle sig, filosofi, klassisk musik, videnskab – en meget bred palet af meget interessante ting, som jeg ikke mødte noget som helst andet sted. Og det interesserede mig, og jeg sagde, jamen, det lyder fornuftigt, verden er i uorden, det må man gøre noget ved, jeg er 18 år gammel – det der med studentereksamen og så videre, det kan jeg tage senere. Jeg flytter til København, jeg fikser verden og så må vi så se, hvad der så sker bagefter..

DR: OK

TG: Og det har så bare taget lidt længere tid.

DR: Jamen, har du ... Du har studeret og er en belæst mand ved siden af ...

TG: Det jeg så har gjort, det er, at siden dengang, altså siden, det er nu ...

DR: '82

TG: Det er over 30 år siden

DR: Ja, det er 33 år siden

TG: Og i mellemtiden, så har jeg så engageret mig i verden, og i alle store politiske kriser, der har været – i økonomiske spørgsmål, strategiske spørgsmål – og hver gang, så for at kunne beskæftige mig med det, har jeg været tvunget til at sætte mig ind i det, så jeg er ikke autodidakt, det er ikke sådan, at jeg ved egen kraft har lært alting. Jeg har været en del af en bevægelse, hvor vi har sloges med de store spørgsmål igennem 30 år, og hver gang har jeg så måtte sætte mig ind i tingene. Og gør man det igennem så lang tid, så får man en meget bred viden om økonomiske spørgsmål, strategiske spørgsmål om alt det, som man i virkeligheden behøver, hvis man skal være statsminister eller præsident og skal tage vare på nationen og skal beskæftige sig med spørgsmål, der vedrører liv og død for mange mennesker, krig og fred. Og det er jeg så blevet rustet til, og problemet, jeg har lige nu, det er ... det har de fleste andre mennesker ikke fået lov til, så jeg kan se lige netop nu – altså, i 2007 stillede jeg op til folketingsvalget med et berømt slogan, »Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat«. Og folk sagde, hvad mener du med finanskrakket, vi har den bedste økonomi nogensinde! Det var, hvad man sagde i 2007, man sagde ikke »vi er lige kommet ud af den økonomiske krise«, som Helle Thorning sagde, næh, det var den bedste økonomi nogensinde. Og jeg sagde, ja, men det er baseret på nogle spekulationsbobler, der kommer til at briste. Og når de brister – og helst inden de brister – så skal vi vide, hvad vi skal gøre bagefter. For ellers ... altså det gør mega stor forskel, om man er forberedt på ulykker, der kan ske, eller ej.

DR: det ... jeg forstår ...

TG: Er du forberedt, så har du noget, der kommer bagefter; er du ikke forberedt, så bliver det bare kaos. Og det skete jo i 2008, det var rimelig kaotisk.

DR: Men er vores samfund, vores kapitalistiske samfund, er det bygget sådan op – altså, for du kan jo ikke være den eneste, der godt vidste, at det ville gå galt.

TG: Nej.

DR: Det må da der være mange derude, økonomisk kyndige, erhvervsledere, der må da være nogen derude, der ved – det her, det bliver sgu da ikke ved med at køre.

TG Ja, men der er en enorm mængde af følgagtighed. Folk er bange for at sige det forkerte. Det hele drejer sig om at fremme sin egen karriere, og for at få en karriere, så skal man sige de rigtige ting; se lige på politikerne, altså – om nogen – altså de er panisk angste for at diskutere de virkelige spørgsmål, vi står overfor. Og så tænker de på, hvordan vil det fremme min karriere, hvis jeg siger det eller gør det, så har man måske nogle spindoktorer til at hjælpe sig, men lige nu, bare for at give et meget konkret eksempel: Altså en ting er den økonomiske krise og selv... man skal ikke være super-ekspert for at se, at den her Grækenland-krise, den kan godt få det hele til at vælte, for man har ingen løsning netop nu. Det er ligesom det er to, grækerne og hele systemet, der kører mod hinanden med fuld hastighed, og begge to siger, vi har ikke tænkt os at give os.

DR: Italienerne og spanierne har da det heller ikke specielt godt, vel?

TG: Nej, og det gør jo så, at hvis man giver efter for Grækenland og siger fint, vi afskriver noget gæld, vi giver jer nogle lempelige betingelser, så står Spanien, Portugal ...

DR: Frankrig har det jo heller ikke så godt ...

TG: Irland – alle de andre lande, i kø for også at få lempet deres betingelser. Derfor siger finanssystemet, 'Vi kan ikke give efter for Grækenland', men Grækenland har allerede klart sagt, 'Vi fortsætter ikke det her show, vi skriver ikke under

på flere nedskæringsaftaler'. Så det betyder, at der er sådan et »chicken game«, siger man på engelsk, altså, man kører mod hinanden og ser, hvem blinker først, hvem svinger af. Pointen er, at der er vi så fanget i, at gør man det her under ordnede forhold, siger man – Grækenland er i en håbløs situation, og det skal man altså heller ikke være særligt kløgtig for at finde ud af.

DR: Det kan de fleste vist godt lige se

TG: Så ville man ordne det, og så ville man sige, at det er mange andre lande også. Ja, så skal vi kigge på det. Fordi hvad gjorde vi i 2007-8, vi sagde, 'Her er en mega-krise; hvis bankerne går ned, så går verden under. Derfor må vi redde bankerne og finansverdenen.' Og så pumpede man enorme mængder penge ud. Men ingen af alle de penge, man har pumpet ud i finansverdenen, er så, af bankerne, blevet investeret i industri eller i landbrug eller i almindelige mennesker; de er bare gået til spekulation.

DR: Nå, jeg troede, det var blevet til at lappe huller.

TG: Nej ikke engang det – også det – men den boble, der brast i 2008, er langt større i dag. De store banker, som man var bange for, at de vælter systemet, hvis de går ned, de er 30 procent større i USA i dag, så problemet er ikke løst. Det eneste problem, man har – eller ikke det eneste – man gjorde det ved at sænke renten til 0. Så kunne bankerne låne penge til 0 % i rente, og så kunne de låne dem ud til almindelige mennesker, måske til 10 % eller 12 % eller 16 %, hvis nogen var heldige, måske til 4 %; men de kunne tjene enormt mange penge. Alligevel er de endnu mere bankerot i dag end dengang. Og derfor er det jo så spørgsmålet, hvad gør man så? Og jeg er jo så optimistisk anlagt denne gang, vil nogen sige, det er ikke bare 'doom and gloom', og nu går jorden under. Jeg siger faktisk, det her er noget lort. Kollaps, der er ikke særligt rart, og det her kan blive meget større, og det er ikke kun Grækenland. Det er Grækenland i dag, så er det Spanien,

Portugal, vi skal nok også få vores del af det. For at det ikke skal være løgn, så har vi samtidig en strategisk situation, hvor Vesten netop nu i den grad rykker frem, blandt andet i Ukraine, men ikke kun i Ukraine strategisk. Man snakker netop nu om at begynde at sætte amerikanske våben ind i de Baltiske lande, i Polen på grænsen til Rusland, så vi kan sagtens få krig mod Rusland

DR: Må jeg bare lige stoppe op. Der vil sige, at det var russerne, der rykkede ind i Ukraine

TG: Det er jo så lige det. Rusland er ikke rykket ind i Ukraine, men vi har en russisk befolkning i Øst-Ukraine, som altid har været russisk, fordi det tidligere var Rusland, så at sige. Så teknisk i Sovjetunionen, så lavede man det til Ukraine. Krim, for eksempel, har altid været russisk. Øst-Ukraine, det er etniske russere. Problemet, man så har haft – helt tilbage ... altså den tyske kansler Helmut Schmidt sagde det meget præcist, da han angreb den tyske kansler Merkel for ikke at have Rusland med til G7-mødet. Han sagde, at problemet begyndte helt tilbage i 1992, hvor vi sagde, nu skal vi have et Europæisk Imperium med Maastricht-aftalen, som Danmark stemte imod i første omgang. Så har man ellers udvidet EU og NATO østover, og så er man kommet frem til Ruslands grænse; men det var ikke Rusland, der rykkede vestover

DR: Nej, det kan du sige. Må jeg godt lige stoppe dig, fordi... Du får lov til lige senere. Nu har du forklaret lidt af det der. Fordi du hoppede over din foregående plakat, som vi godt kunne huske, nemlig den med boblen og så linket til den der. Du er bare nød til at forklare den der bane over Kattegat, hvad øh.. Den har vi på, du bliver nød til... Det er en anden plakat

TG: Hvis man tager den fra 2007. Så er det primært ... Der ville så stå øverst: »Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat«, og så havde man det her, vi har nu midt på med magnettog og bro...

DR: Forklar mig linket, for jeg anser mig selv for at være nogenlunde normalt eller måske en lille smule mere end normalt begavet. Og jeg skal have forklaret, hvad linket fra kollapset til den bane, hvad det er?

TG: Det er, at der er to meget forskellige måder at anskue økonomi på – som begge involverer penge; men penge på meget forskellige måder. Den ene er, at man tager penge og investerer dem i fysiske projekter, f.eks. en Storebæltsbro. Det koster penge, det skaber arbejdspladser. Men når broen er færdig, så kan man bruge den. Folk sparer tid, og det giver simpelthen en økonomisk gevinst i hele samfundet. Bygger man derfor en Kattegatbro, altså en bro fra Sjælland til Jylland via Samsø, eller syd for Samsø, så vil det have en lignende effekt. Det vil betyde enormt meget for den danske økonomi. Det vil betyde enormt meget, at København og Århus kommer inden for en time, eller en halv time af hinanden, alt efter hvad transport man har. Men pointen er: det er én form for økonomi. Så er der så en anden form for økonomi, som er den der dominerer i dag i bankverdenen. Det er en økonomi à la Saxo Bank. Det er, at man skal tjene penge på penge. Det er spillekasino. Og forskellen mellem de to er, at når det er spillekasinoet, så er det, hvad de kalder et 0-sums spil. For at én skal kunne vinde, så er der en anden, der skal tabe.

I den anden form for økonomi, hvor du investerer i broer, hvor du investerer i vandprojekter ...

DR: Offentlige projekter.

TG: Præcist. Så får du, hvad man kan kalde en win-win situation. Det koster penge, men det er ikke penge smidt ud af vinduet, du får en gevinst ud af det.

DR: Men hvis du havde været diktator eller statsminister dengang i 2007, hvor du havde forudset, at boblen ville briste, hvad den gjorde i 2008 – og en masse andre vidste det måske også godt, men de holdt bare kæft, til det var for sent.

Hvis du havde været diktator eller statsminister, hvad havde du så gjort i forhold til det byggeri over Kattegat? Havde du sat gang i det, eller?

TG: Jamen, jeg havde gjort flere ting. Eller hvis vi siger, at jeg havde muligheden i dag ... vi står i en lignende, eller mere dramatisk, situation i dag.

DR: Hvad vil du så gøre?

TG: **Punkt nr. 1:** Jeg vil lave, hvad vi kalder en Glass-Steagall-bankopdeling; dvs. ligesom Roosevelt gjorde i 1933 under krisen i USA. Dvs., at man deler bankerne i to, og de dele af bankaktiviteterne, der har at gøre med normale indlåns- og udlånsaktiviteter, det lægger vi i én type banker. Alt det, der har at gøre med spekulation, at tjene penge på penge, det skal ligge i nogle andre banker.

DR: Så du vil ikke forbyde det?

TG: Nej, jeg vil kun brand-beskatte det. Fidusen er, at hvis det ligger i nogle andre banker, så når disse ting får problemer; når pludseligt finanssystemet er i krise, så kan jeg redde standardbankerne, som er den mindste del af det. Og jeg behøver ikke redde alt det andet.

DR: Men ville sådan nogen som Lars Sejer ryste i bukserne, hvis du var diktator eller statsminister?

TG: Jeg tror, han allerede har lugtet luntten. Jeg tror, han forsøger at sælge Saxo bank lige nu for tiden, og få nogle penge. Pointen er, at det finansspekulanterne har gjort – inklusive Saxo Bank – det er, at de har haft meget travlt med at købe normale banker op, eller realkreditselskaber, fordi så har de et alibi. Så er der en årsag til at man skal redde dem. Og min motivation for at vi skal opdele det er den samme, nemlig at når de går på r... , og det gør de med jævne mellemrum, så kan vi sige: Lad falde, hvad ej selv kan stå. Lad det gå ned, men vi redder de normale banker, fordi, det

har vi brug for til den normale økonomi.

DR: Det forstår jeg godt Tom, men tilbage til det store projekt over Kattegat, for det koster jo. Det koster os alle sammen kassen. Hvad vil du så gøre, hvor får du pengene fra til det?

TG: Så skaber du simpelthen ... du kan lave en statskredit. Du kan simpelthen lade Nationalbanken udstede penge til nogle bestemte typer projekter, til lav rente, eller ingen rente, hvis man vælger det. 1 – 2 % rente for eksempel. Og sige, at Nationalbanken udsteder kredit i faser til at bygge Kattegatbroen. Så kan vi så betale Kattegatbroen tilbage over de næste 30-50 år, som vi gør med Storebæltsbroen. Vi kan så vælge at sige, i stedet for at gøre det ved brugerbetaling, kan vi måske delvis, ved at lade Nationalbanken udstede kreditten, så bliver det billigere, så kan vi måske sige, at staten skal betale for det. Eller vi kan gøre som med Storebæltsbroen, det vil sige, en del af det kommer bilisterne til at betale for at bruge. Pointen er, at næsten ligegyldigt, hvordan du gør det, så bliver vi rigere af at lave denne her investering. For det er en investering. Det er ikke at bruge penge; det er at opbygge noget for fremtiden.

DR: Det er helt åbenlyst. Må jeg godt lige spørge: er det det mest presserende projekt, eller har du andre store offentlige ting, du ville sætte i gang, hvis du havde magten til det?

TG: Jeg vil sige – for at gå tilbage til det her nu. [Peger på valgplakaten] Her ser vi sådan et stort verdenskort. Her har vi Danmark, Europa, Asien, Afrika. Herovre har vi så Nordamerika. Det er alt sammen forbundet her med nogle linjer. Det er fremtidige infrastrukturkorridorer. Det er højhastighedstog-linjer. Det kan også være andre typer af infrastruktur; det kan også være inklusive veje og alt muligt andet. Det her er, hvad kineserne lige netop nu har gjort til deres hovedprojekt. De kalder det den Nye Silkevej mellem Asien og Europa. Vi siger så, at der er mange andre ting, der

også skal med. Det vil have en effekt. Bygger man sådan noget her, kan man selvfølgelig transportere varer hurtigere, men det er ikke bare det. Det her har samme effekt som Storebæltsbroen. Det her øger produktiviteten i økonomien. Det er ikke bare varer, der udveksles. Det er altså også mennesker, det er også ideer – ligesom den gamle Silkevej. Og det her ... altså størstedelen af jordens befolkning har det ikke, som vi har det i Danmark. De har ikke tilgang til rent vand eller elektricitet, veje, jernbaner, lufthavne. Og når man giver dem det, så øger det værdien af deres aktiviteter enormt. Altså det samme menneske kan pludselig producere meget mere, bare ved at få sådan nogle ting.

DR: Fordi vedkommende ikke skal bekymre sig om, hvor maden kommer fra?

TG: Men også fordi, hvis du ikke har elektricitet, hvis du ikke har vand, kan du ikke lave særligt meget. Og det har Kina, sammen med BRIKS-landene, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – de er nu gået sammen og siger: vi udfordrer, i en hvis forstand, den nuværende verdensorden. Den her unipolære verden, hvor USA ...

DR: Altså G7-landene, eller ...

TG: Ja, men og NATO ... med USA i spidsen, og så har man så nogle puddelhunde, som Danmark og Europa, der bare gør, hvad USA vil. Det har ikke gået særligt godt i de sidste par år med det. Det har givet kaos, det har givet krige rundt omkring i verden. Det giver spændinger også med Rusland, Kina, fordi de siger: vi gider ikke det mere. Vi er voksne nationer. Vi skal også være med til at bestemme. Vi vil bestemme over vores egen befolkning, vi vil være med til at bestemme over, hvordan verden kører. Og de har nu sluttet sig sammen, og dermed har de ligesom fået lidt muskler. Bruttonationalproduktet i disse fem lande er næsten ligeså stort som i G7-landene. Det er 40 % af jordens befolkning. Så det vi skal gøre er, at Kina, sammen med de andre lande; men det er Kina, der har pengene. De har

3.000 mia. \$, som de nu er begyndt at investere i infrastrukturprojekter rundt omkring, inklusive i en bank, man lavede, der hed den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, som Danmark gik med i her i marts måned. Det, vi skal sige, det er: vi takker ja til det tilbud. Kina har rakt hånden frem og sagt: skal vi ikke lave et win-win samarbejde, i stedet for konfrontation og krig? Og så skal vi sige: jo, selvfølgelig skal vi det.

DR: Vil det betyde, at vi skulle sige farvel til vores traditionelle samarbejdspartnere og melde os ud af NATO, og hvad har vi?

TG: Altså, det vil nok være en god idé at diskutere, om vi ikke burde have nedlagt NATO, da Sovjetunionen blev opløst. Det ville have løst mange problemer. Det, vi skal sige farvel til lige netop nu, det er konfrontationen med Rusland. Fordi vi i Europa kan ikke overleve denne konfrontation. Tyskerne er allerede enormt presset, også økonomisk.

DR: Det koster enormt mange penge at være uvenner med russerne?

TG: Enormt mange. Men det er ikke bare det. Lige netop nu koster det muligvis også livet for alle sammen. Fordi Rusland er en atommagt. Kina er en atommagt. USA er en atommagt. Og hvis USA kræver, at Rusland og Kina skal lægge sig ned og gøre som USA siger, så sætter de hårdt mod hårdt. Så siger Rusland: jamen, det gør vi ikke. Vi bakker ikke mere. Den tid er ovre. Og hvis det betyder, at vi skal til at vinke med vores atomvåben, så gør vi det. Og det betyder, at punktet, hvor vi ved en fejl, eller ved en bevidst handling, får en atomkrig, faktisk er større i dag end det var under den kolde krig. Og det er ikke kun mig, der siger det her. Fremfor alt militærfolk rundt omkring i verden. De skriver artikler i New York Times, de laver rapporter, hvor de siger: Venner, politikere, Barack Obama! Tag nu lige ... en stesolid, eller et eller andet – det siger de så ikke, men det er det, de mener.

Fordi vi har en situation, hvor vi er tilbage på det, man kalder 'launch on warning'. At man er så mistroisk mod hinanden, altså Rusland er så mistroisk over for Vesten lige netop nu, at de hele tiden holder øje med, om der er et atommissil på vej. Er de her NATO-manøvrer i virkeligheden et røgslør for, at de skal lave et angreb på os? Fordi, de har jo allerede sagt, at Putin er værre end djævelen selv, så hvornår kommer det angreb? Og det vil sige, at hvis de lige pludseligt ser nogle prikker på deres radarskærm – og det kan være en teknisk fejl – så har de 5 minutter til at beslutte, om de skal trykke på knappen. Og dem, der er lidt ældre som jeg, kan huske i 1989: Man drog et lettelsens suk, som kunne høres på den anden side af Atlanten, da Berlinmuren faldt.

DR: Ja, ja.

TG: ... og Sovjetunionen blev opløst. Fordi man følte at den evige angst for, at en eller anden dag, så sker der en fejl. Og så kommer man til at skyde nogen atomvåben af.

DR: Og her 25 år efter, så er ...

TG: Så er vi tilbage! Og det er det, der er så ... Og det er lige netop nu. Altså har man is i maven, må man sige, vi lever i spændende tider. Fordi, at det her er virkelig: På den ene side står vi med muligheden for, at den her konfrontation kan føre til atomkrig og menneskehedens udryddelse, og det er jo helt vanvittigt. På den anden side har vi altså muligheden for, at hele verden, for første gang nogensinde; hele menneskeheden ... altså, tidligere renæssancer var sådan noget lokalt noget ... hele verden pludseligt samarbejder om økonomisk udvikling. Og det er jo helt fantastisk!

DR: Tom, hvis du ikke kommer ind den her gang – det tror jeg, du gør – men hvis du ikke kommer ind, hvor længe bliver du ved? Er du bare sådan en fighter?

TG: Ja, det er jeg. Jeg bliver ved at kæmpe. Spørgsmålet er, hvordan man kæmper. Det kan da godt være jeg skal være

rådgiver til regeringen, eller regeringerne, frem for, måske, at være politiker. Altså lige netop nu så stiller jeg op, fordi der er ingen andre, der vil sige de her ting, som skal siges. Så jeg håber bare, at der er andre, der hjælper mig med at sige dem.

DR: Jeg har prøvet at give dig en lille smule taletid. Og det gav mening, vil jeg lige skynde mig at sige. Det gav mening for mig, det du sagde.

TG: Det lyder godt. Så er der håb.

DR: Så der er nogen derude, der også har fulgt med. Ekstrabladets web-TV's valgmaraton fortsætter nogle timer endnu. Tak til Tom Gillesberg. Tak til Wagner. 'Stem på Wagner, det gavner'. Huh ha. Tak for denne gang.

Helga Zepp-LaRouche besvarer spørgsmål på Konferencen på Manhattan, 6. juni 2015

2.49.50

SPØRGSMÅL (parafrase): ... man ser vores ungdoms uvidenhed, det samfundsmæssige forfald, som vi er vidne til ... jeg læste, at, i nogle områder underviser de, at vi får vores rettigheder fra regeringen; skræmmende ting. Jeg spekulerer på, hvordan vi skal vende noget af omfanget af dette omkring. Jeg mener, at dagsordenen for at vende tilbage til de grundlæggende principper er så magtfuld og vidunderlig, men det virker som

en hård række at hakke, med den uvidenhed og det samfundsmæssige forfald, vi ser i dag. Hillsdale College har talt om de grundlæggende fædre og landets grundlæggelse, og jeg undrer på, om LaRouche-bevægelsen arbejder sammen med Hillsdale, som ikke vil modtage statstilskud, så de er uafhængige af den politiske proces og regeringen. Har De nogen tanker omkring dette?

(Helga besvarer spørgsmålet generelt):

2.52.00

ZEPP-LAROUCHE: Idéer er en sjov ting, for man kan ikke købe dem i en forretning, man kan ikke veje dem, de har ingen dimensioner; de er immaterielle. Men de er alligevel det mest magtfulde, der findes i universet. For de kan ændre historiens gang; og hvis de krydser historiske korsveje, hvor det er de rigtige idéer for netop det øjeblik, så kan de flytte bjerge. De kan fuldstændigt ændre paradigmer, og det er sket mange gange i historiens løb.

Og jeg mener, at vi netop nu befinder os i en utrolig afslutning på en epoke, og folk, der under normale omstændigheder ikke tænker så meget på historie, og det er grunden til, at vi ønsker at gå tilbage til historiske kampe, for at lære af dem. Men folk lever som regel deres liv, de ser på, hvad deres plan er, men de tænker ikke rigtigt på tidsepokernes lange buer. Men hvis man ser på universel historie fra dette synspunkt, så kan man faktisk se, at der i historiens løb har været et par gange, hvor paradigmerne blev fuldstændigt udskiftet. Mit yndlingseksempel er: Hvordan kom vi fra det 14. århundredes Mørke Tidsalder til Italiens Gyldne Renæssance, som dernæst kom til at udgøre grundlaget for de næsten 600 års efterfølgende historie? Og det var, fordi man havde et sammenfald: For det første brød det gamle paradigme sammen; man havde den Sorte Død, man havde flagellanter, heksebrændinger – virkeligt et samfund i forfald. Men så kom der en genoplivelse, fordi der var en håndfuld mennesker –

Dante, Petrarck, Padua-skolen, Jeanne d'Arc, Nikolaus af Kues, [kardinal] Bessarion, Plethon – det var virkeligt en håndfuld mennesker, der passede, og der kom en renæssance, der gik tilbage til den store, klassiske, græske periode, som kom i form af den delegation, som Nikolaus af Kues bragte ud af Konstantinopel, efter at byen var faldet i hænderne på muslimerne på den tid; og han førte en delegation fra den græsk-ortodokse kirke til Konkilerne i Firenze og (Cirenza?), og de medbragte Platons værker, der havde været glemt i Europa i 1700 år; der var ingen, der vidste noget om Platon længere. Og dette samt et par andre indflydelser medførte en sådan forandring, at den nye tid, der i realiteten defineredes af især Nikolaus af Kues, fuldstændigt ændrede paradigmet. Nikolaus af Kues sagde helt bevidst, at vi må afvise skolastikken, vi må afvise peripatetikerne, eleverne af Aristoteles' tænkemåde, og alt, der har med det at gøre, og han udviklede en ny metode for tænkning. Han sagde helt bevidst, nu siger jeg noget, som hidtil i historien aldrig har været sagt af noget menneske. Dette var ***De Docta Ignorantia (Om Lærd Uvidenhed)***, og der var især tænkningen med ***Coincidentia Oppositorum (modsatningernes sammenfald)***, idéen om, at det Ene er af en højere kvalitet, en højere orden, end de Mange. Det er en metode til konfliktløsning, for når ens sind først er i stand til at tænke på fornuftens niveau; ikke kun på niveauet for at forstå, eller ratio, intellektets niveau, hvor man altid er fanget i konflikter, modsigelser, paradokser, man ikke kan løse, men at man kan lære at tænke på et højere niveau, ved at hoppe op til fornuftens niveau. På denne måde kan man udvikle en helt anden måde at tænke på, og det er, hvad vi prøver at gøre, for det er tydeligt, at hvis vi forbliver i området for geopolitik, såkaldte nationale interesser, såkaldt gruppeinteresse, så vil vi få Tredje Verdenskrig, og vi vil ikke alle sammen være her til at reflektere på det. Dette er blevet forstået blandt et voksende antal nationer omkring BRIKS, omkring det kinesiske lederskab, hele »win-win«-idéen. Dette er blevet mere attraktivt. Hvorfor tror man, at så mange lande allierer sig med BRIKS netop nu –

hele Latinamerika er med BRIKS, hele Asien er med BRIKS; Afrika ser kun hen til Kina og Indien for at få hjælp, ikke til Europa eller USA.

Man kan se sådan på det: der er to modeller. Den ene er at have krige, konflikter, og det er USA-NATO-Europa-modellen; og så er der modellen med at gå med i store projekter, at få gavn af samarbejde om teknologi, videnskab, rumforskning. Overrasker det jer virkeligt, når de fleste lande siger, vi ønsker at være en del af den anden model?

Så jeg ser ikke bare på forandringen internt i USA, internt i Europa, for der er mange forskellige dynamikker, der kommer ind på nuværende tidspunkt. Jeg ser på dette som en periode med meget, meget pludselige forandringer, med pludselige skift. Hvis det europæiske system kollapser, så vil det omgående bringe spørgsmålet om Glass/Steagall på banen. Og derfor er hele spørgsmålet om et nyt præsidentskab [i USA] ikke blot et spørgsmål om 2016 eller 17, men spørgsmålet om, hvilken opsætning kan der blive mellem O'Malley – der er mange organisationer, der netop nu kæmper for aspekter af det. TPP – der er mange spørgsmål, som folk mobiliserer omkring, for folk indser, at, nu er det slutspillet.

Vores fremgangsmåde er ikke blot at fokusere på eksisterende netværk, selv om det alt sammen er vigtigt og bør være inkluderet, men man må have en slags forudelse om, hvor historien vil være om et par uger, en måned, et par år eller et hundrede år fra nu af. Og hvis man har de rigtige idéer, der kan komme ind i disse dramatiske forandringer, kan man fuldstændigt ændre begivenhedernes gang.

(Spørgeren: Tak, De har inspireret mig.)

3.13.10

SPØRGSMÅL: Godaften, hvordan har De det? Jeg har et par

spørgsmål. De har nævnt noget om højhastighedstog (eksprestog), som er en god idé. Hvordan ville De fremme dette spørgsmål, og hvor vil De få pengene fra? Det er et spørgsmål.

Mit andet spørgsmål: Jeg er enig med Dem i spørgsmålet om den måde, vores børn opdrages på, om medierne og det, vores børn ser på Tv. Noget af det, der kommer ud af radioen, er oprørende. Hvad er Deres dagsorden mht. at øge kendskabet/bevidstheden og forbedre præsidentskabet og øge bevidstheden omkring den måde, forældre opdrager deres børn på og det, der vises i Tv!

3.14.25

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke noget Tv-apparat, men i går så jeg lidt amerikansk Tv – jeg zappede rundt på kanalerne, og jeg var fuldstændigt forfærdet! Når man ikke har set Tv længe, og man så tænder for det, kan man næsten ikke tro, at det kunne blive værre i forhold til for 10 år siden. Jeg må lige korrigere: Jeg ser tysk Tv, russisk Tv, kinesisk Tv og andre programmer, der har dokumentarer; men jeg mente især de almindelige, amerikanske, populære kanaler. Det er rædselsvækkende; det er så dumt, så banalt, så fuldstændigt designet til at gøre folk frygteligt dumme, og det har en metode. For nogle år siden sagde min mand, vi burde smide fjenden ud af vores stue ved at sparke deres Tv ud af vinduet på lossepladsen; det er måske det bedste, man kan gøre.

Jeg kan kun være enig med Confucius i, at man ikke kan regere ved dekret, men kun ved sit eksempel. I øjeblikket befinder vi os ved en sådan korsvej. For at sige meget klart, hvad jeg mener: Jeg mener, at vi inden for de næste par uger sandsynligvis vil se det transatlantiske finanssystem bryde sammen. Vi vil se en forhøjet fare for krig. Vi vil sandsynligvis se forandringer i USA's regering. Min mand har mange gange sagt, at, med mindre Obama fjernes fra embedet,

ved forfatningsmæssige metoder, så vil denne verdenskrig komme, simpelt hen, fordi Obama er et redskab for denne imperiefraktion. Og hvor det er vanskeligt at se, hvor dette skulle komme fra – historien forløber ikke, som aviserne siger det. Hvis man ser på Første og Anden Verdenskrig, kan man se, at det, der stod i aviserne, blot var 1 %, lige som et isbjerg, hvor man ser 1 % over vandet, og resten er under. Der er i øjeblikket et oprør i institutionerne. Walter Jones [kongresmedlem, R] talte om de 28 sider [hemmeligstemplede, fra den officielle Kongresrapport om begivenhederne omkring 11. september, 2001], og det er utroligt, at man mørklægger begivenhederne omkring 11. september – alene det er utroligt! Men så har DIA for nyligt offentliggjort disse dokumenter, som gør det meget klart, at regeringen løj om Benghazi. De fortalte en historie, som de vidste ikke var sand, om, hvem der dræbte ambassadør Jack Stevens; de vidste, at de libyske våben skulle til de syriske oprørere; de vidste, at disse oprørere ville bygge et kalifat, hvilket er ISIS netop nu i Irak og Syrien. Disse dokumenter var kendt af Benghasi-komiteen, men nu er de deklassificeret, og de kan bruge dem. Der var også Hersh-afsløringerne og mange andre spørgsmål, som er en forfatningsmæssig grund til at undersøge, om denne præsident bør forblive i embedet.

På den anden side er O'Malley fortaler for Glass/Steagall, og Glass/Steagall er første skridt; men derefter må man have et kreditsystem. Måden, hvorpå vi får maglev-tog eller eksprestog eller andre højteknologiske højhastighedstog er ved at anvende Alexander Hamiltons principper, for at fjerne kasinoøkonomien, vende tilbage til et kreditsystem, vende tilbage til en Nationalbank, udstede kreditlinjer. Hver gang, man i historien har anvendt dette Amerikanske Økonomiske System, såsom under Meiji-genoprettelsen, Tysklands genopbygning efter Anden Verdenskrig, hvor Kreditanstalt für Wiederaufbau brugte samme metode, som Roosevelts Reconstruction Finance Corporation til finansiering. Det var sådan, Tyskland blev genopbygget fra en ruinhob og til det tyske, økonomiske mirakel. Så

finansieringen er ikke noget problem, for man kan bevise, at i hvert eneste tilfælde, hvor dette blev anvendt, var fordelene større, selv skatteindkomsten var større end den oprindelige kredit, der blev udstedt, simpelt hen fordi det er hemmeligheden ved menneskelig arbejdskraft, at den skaber mere, end den bruger til at arbejde med. Den skaber en merværdi i forhold til det, som råmaterialerne, værktøjet osv. oprindeligt repræsenterede. Så hemmeligheden ved et kreditsystem er, at det betaler sig selv. Man betaler ikke noget for det, man anvender bare den rigtige metode. Hvis dette sker, tror jeg, at der vil komme en opstand i hele verden, og folk vil kræve bedre uddannelse. De vil se tilbage på perioder i historien, hvor USA var storslået. Det er derfor, det er så vigtigt at gå tilbage til USA's oprindelse og studere, hvordan republikken rent faktisk blev dannet; men også at se på andre lande. Jeg har længe sagt, at vi kun vil komme ud af denne krise, når vi får en ægte dialog mellem civilisationerne, hvor hver kultur og hver nation relaterer til den bedste tradition i den andens kultur. Tyskland er ikke 12 års nationalsocialisme; Tyskland har sandsynligvis også det største antal store videnskabsmænd, opfindere, digtere. Hvis man genopliver dem, og dernæst relaterer til Kina, den fem tusinde år gamle nation med Konfucius, Mencius; med mange perioder, hvor Kina var verdens førende nation, faktisk helt frem til det 15. århundrede. Vi relaterer til Indien, ikke ud fra standpunktet om den nuværende fattigdom i nogle egne af Indien, men som en af de største civilisationer; de vediske skrifter, Upanishaderne, Gupta-perioden, den indiske renæssance i slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede, Tagore. Det samme med Rusland. Rusland har en storslået historie, med ikke blot Pusjkin og andre store digtere, men også med videnskab. Vi må simpelt hen fokusere på hele menneskehedens store præstationer, og så kommunikere dette og bygge en ny renæssance ud fra det. Jeg mener, at det er lige så meget inden for rækkevidde, som at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen. Hvis vi kommer igennem den kommende periode, som altså er krakket, genindføre

Glass/Steagall, vende tilbage til politik efter Hamiltons principper, gå med i BRIKS, få en gældskonference for Grækenland og hele Europa, og så gå med i den Nye Silkevej; hvis vi gør det, så vil vi, om et par år, se tilbage på denne periode og sige, hvor var vi dumme, at vi ikke foretog dette spring noget før. Nu læser folk, de studerer, de nyder at være skabende, de distribuerer det og viderekommunikere det til deres børn.

Det beror alt sammen på den aktuelle periode, det er ligesom en prøve for civilisationen; vi kunne miste alt, det kunne ske, at vi ikke mere vil eksistere. Men hvis vi arbejder sammen for denne eksisterende plan, der allerede er i færd med at blive virkeliggjort af mere end halvdelen af menneskeheden, kunne vi få en ny renæssance, der er skønnere end nogen af fortidens renæssancer. Og jeg ønsker, at I virkelig skal have forestillingsevne; hvordan ønsker I, at verden skal se ud om hundrede år? Og så hjælpe os med at kæmpe for at virkeliggøre det.

SPØRGEREN: Blot et tillægsspørgsmål: er det korrekt at sige, at vi er i krig inden for et år?

ZEPP-LAROCHE: Faren er der lige nu. Det er derfor, min mand bliver ved med at sige, at Obama må fjernes fra embedet ved forfatningsmæssige midler. Grunden til, at jeg nævnte isbjerget, at man kun ser den øverste del, og ikke den nederste; hvis man ser tilbage på historien, og man skriver Anden Verdenskrigs historie, så ser man, at der var en stor del, der lå under vandet, som var diplomati, efterretninger, hemmelige efterretningstjenester, alle mulige processer, som man ikke ser; og jeg har en klar mistanke om, at der bag alle disse skandaler, der nu rammer Obamaregeringen, er et engagement fra nogle institutionelle kræfter i USA, der ønsker at stoppe 3. verdenskrig. Det er min [overbevisning] – jeg har ikke bevis for det, men jeg tror, at hvis man ser tilbage på, hvordan historien fungerer, så bruger folk undertiden en skandale til at standse noget, som de ikke har modet til at

sige højt og ligeud. Jeg ser i øjeblikket en stor uro – f.eks. pressekonferencen om de 28 sider, som Rand Paul afholdt sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Massey og Lynch, og familierne til ofrene for 11. september, og så Bob Graham, senatoren, den tidligere leder af Kongresundersøgelseskomiteen for 11. september var der også; det fik pressedækning over hele USA og internationalt. Når det først begynder at ske, så kan det ikke stoppes. Hvorfor er det så vigtigt? Fordi man så kommer frem til de virkelige årsager til terror, finansieringen af terror. Man må genoverveje hele den aktuelle politik, som f.eks. Irak, baseret på løgne; Afghanistan, baseret på løgne; Libyen, totalt løgn; Syrien, totalt løgn. Alt dette vil blive undersøgt, og folk vil sige: Vent lige et øjeblik. Var disse krige, baseret på løgne, virkelig fremmede for amerikanske interesser? Eller var de det modsatte? Forårsagede halshugningen af én terrorist ved magt ikke, at der opstod 30 nye? Burde vi ikke have en helt anden fremgangsmåde, og hvis USA ville gå med i BRIKS og den Nye Silkevej, kunne vi gå sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, Syrien, og så kunne vi udvikle Mellemøsten, og så ville man udtørre terroren. Hvis man blot fortsætter med at bombe, vil det skabe mere kaos og mere ... Så man må have et komplet overblik over det hele, og det kunne ske i de næste uger og måneder.

SPØRGER: Om sandsynligheden for 3. Verdenskrig: USA sendte en militærenhed ind i Ukraine for at være rådgivere for de ukrainske nazister, der har magten, og denne militærenhed var 173. Luftbårne, 'De skrigende ørne'. Rent historisk sender man ikke 'De skrigende ørne' ind, med mindre man har til hensigt at kæmpe. Sidst, de blev sat ind, var i den sydvietnamesiske republik for at rådgive dem, og I ved, hvad det førte til. Dette er blot en kommentar til sandsynligheden for 3. Verdenskrig; det er en reel trussel.

ZEPP-LAROCHE: Jeg mener, at denne idé med en win-win-strategi, som Kina har sat på dagsordenen, virkeligt er måden at overvinde det på, for når man først har – det er derfor Schiller Instituttet og EIR udgav denne nye rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som virkeligt er idéen om den fælles interesse for alle. Det er sådan, man overvinder geopolitik, og jeg mener, at det faktisk er konceptet, at hvis man begynder med menneskehedens fælles interesser, kan man reorganisere alle institutioner til at tilpasse sig til det. Når man først har en Verdenslandbro, vil man få en ny sikkerhedsarkitektur, som slutteligt vil have til følge, at forsvar bliver unødvendigt. For hvis man arbejder sammen – vi skulle være i stand til at blive atomvåbnene kvit ved enten at fjerne dem eller gennem våben, der bygger på nye, fysiske principper, hvilket var SDI (Strategisk Forsvarsinitiativ), som Lyndon LaRouche promoverede, og næsten fik gennemført, for nogle og tredive år siden.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at vi har nået et punkt i menneskehedens historie, hvor vi enten foretager dette spring, eller også vil vi ikke eksistere. Der bliver ikke endnu en lille krig ... jeg tror, at vi er ved et punkt, hvor vi enten foretager et evolutionært spring til det nye paradigme for menneskehedens fælles mål, eller også er det efter al sandsynlighed ikke værd at diskutere, hvad der bliver tilbage.

...

(Helga om princippet om én menneskehed)

Jeg taler faktisk ikke om en ny organisation; jeg taler om et nyt princip. Et princip, som på en vis måde er idéen om, at man har nationale interesser imod andre nationers, eller grupper af nationers, interesser. Det er en udlevet idé. Vi må gå over til den idé, at der kun er én menneskehed, og at denne ene menneskehed kun har én interesse. Vi må se på det, lige som astronauterne, som den blå planet ude fra rummet, uden for planeten, og de siger alle det samme, kosmonauter,

taigonauter, astronauter; de kommer alle sammen hjem med den samme oplevelse, de siger: Min Gud, vores planet er så lille i det enorme Solsystem, i en endnu større galakse, og der er milliarder af galakser der ude, som vi næsten intet ved om. Så hvorfor ikke arbejde som én civilisation og forsvare denne blå planet i dette ekstremt store univers og forsøge at forstå, hvordan vi som art kan overleve? For den menneskelige civilisation er skrøbelig. Geofysikere fortæller os, at, i universets historie opstod mennesket blot ét sekund før midnat, og det vil forsvinde ét sekund efter midnat. For når Solen ophører med at fungere, om to milliarder år, eller vi rammes af asteroidenedslag, så er det farer, der kunne eliminere os pga. farer fra rummet. Vi fastholder, at dette er en tåbelig idé, for argumentet imod disse mennesker er, at det ville betyde, at Beethoven har komponeret forgæves, eller Schubert eller Schumann, Bach, Mozart; og det er en uacceptabel idé. For hvordan kan man have en sådan skønhed i musik, der forsvinder? Så vi må tænke på, at vi skal være den udødelige art. Vi skal være den første art – og vi ved jo ikke, om der er andre arter et sted, vi har ikke mødt dem – men på nuværende tidspunkt er vi den eneste, skabende art. Vi må sørge for, at vi nu gør det rigtige, så vi kan eksistere om to milliarder år, ti milliarder år, eller i al evighed. At tænke sådan; tænk ikke på små spørgsmål, tænk på store spørgsmål. Det er det, der gør os til mennesker; intet dyr har nogen som helst idé om fremtiden. Hvis man siger til sin hund, at i morgen vil vi gå en tur, så vil hunden løbe hen til døren og 'sige' gå en tur! Den har intet begreb om, at, i morgen er i morgen. Den hører 'gå tur', og så vil den gå tur nu. Hvis man siger til sin hund, at man vil give den en dejlig steg til dens fødselsdag om tre måneder; det er bare ærgerligt!

...

(Helga om en positiv bevægelse for fremtiden)

3.44.00

Jeg vil gerne sige, at det, vi har brug for i USA, og de fleste andre steder i verden, er en massebevægelse for udvikling. De fleste mennesker har et spørgsmål, som de kan lide at kæmpe IMOD – det er nyttigt, og det bør ske – men jeg mener, at det, vi virkelig har brug for, er en massebevægelse for fremtiden. En massebevægelse for en kulturel renæssance, for en global genopbygning af økonomien, for kun, hvis man har en positiv løsning, at man kan løse kriminaliteten, ungdomskriminalitet, pornografi, alle mulige perversiteter; man må have en positiv idé.

...

(Helga om betydningen af historie som videnskab)

3.51.20

Jeg vil gøre det ganske kort: Det, der er så fascinerende ved historie, er, at det er en videnskab. De fleste mennesker mener ikke, at historie er videnskabelig. Beviset er, at f.eks. at Friedrich Schiller var i stand til at gennemskue Habsburg-imperiets forkerte rapporter om Wallenstein og uden historiske optegnelser kunne nå frem til en korrekt vurdering af, hvem Wallenstein var, hvilket først blev bevist af historikere 150 år senere. Med andre ord, så var han i stand til at erkende den nødvendige idé, baseret på den idé, at han allerede havde mistanke om, at kildematerialet var forkert, baseret på, hvem der havde videregivet det. Det er for mig et meget godt eksempel på en evne til forudelse, som gør Lyn i stand til hele tiden at give et begreb et navn, en ny udvikling, hvor han siger, det er dette, og så siger folk flere måneder senere, nå ja, LaRouche var den første til at give det et navn. Der er en enestående overensstemmelse med sindets skabende evner, og så, hvordan historien udvikler sig, hvilket er en videnskab. For mig er der en stor overensstemmelse med Friedrich Schillers skrifter, 'Hvorfor bør vi studere universalhistorie', som jeg virkelig vil anbefale alle at gå hjem og læse, 'Hvorfor, og til hvilket

formål, studerer vi universalhistorie?'. I slutningen siger han, at hvis man forstår den rigdom, vi har arvet fra tidligere generationer, bør det opmuntre og inspirere os alle til at bidrage med noget, således, at når vi forlader livets scene, har vi tilført en rigdom til de kommende generationer. Og det kan vi alle sammen gøre. Det inspirerer os. Det forbinder os med den kæde af generationer før os, der er døde, og det er forbindelsen og broen til fremtidens generationer, hvis vi organiserer vores liv på en rig måde, så vi bidrager til civilisationens fremskridt. Det er i realiteten meningen med historie på en ikke-akademisk måde.

...

Politisk orientering den 1. juni 2015: Kandidat Tom Gillesberg: Valget i Danmark og USA; nyt om den Nye Silkevej

Med formand Tom Gillesberg, kandidat i Københavns Storkreds uden for partierne

video:

lyd:

Se Tom Gillesbergs valgvideo: »Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig«.

... Jeg stiller op, fordi vi netop står ved en afgørende skillevej. Vi befinder os – både Danmark, men også Europa og verden som helhed – i en utroligt farlig situation. Vi står over for et finansielt kollaps, der er langt større end det, der rystede verden i 2007-2008. Som nogen måske vil huske, så advarede jeg faktisk dengang om det.

USA's næste præsident? Martin O'Malley annoncerer sit kandidatur til Demokraternes præsidentkandidat

– kræver Glass/Steagall

30. maj 2015 – Lørdag annoncerede Martin O'Malley i byen Baltimore (staten Maryland) sit kandidatur til Demokraternes præsidentkandidat. Ud over at kræve [en genindførelse af] Glass/Steagall-bankopdelingsloven, krævede O'Malley også en ny, national sikkerhedsstrategi og en ny udenrigspolitik med engagement og samarbejde.

Her følger et udskrift af hans tale:

1. Introduktion

Amerikanske Medborgere,

Jeg vil tale til jer i dag om vores fælles Amerikanske Drøm, ... dens magtfulde historie, dens nuværende tilstand og, vigtigst af alt, det presserende behov for dens genopbygning.

Vores nation blev grundlagt på to, selvindlysende sandheder ... At vi alle er skabt ligeværdige. Og at vi alle af vor Skaber blev skænket retten til liv, frihed og stræben efter lykke. Med disse ord begyndte den Amerikanske Drøm. Der var intet skrevet med småt, ingen udløbsdato. Vi er alle inkluderede, kvinder såvel som mænd, sorte såvel som hvide. Irske amerikanere, asiatiske amerikanere, latino-amerikanere, indfødte amerikanere. Jødiske, kristne og muslimske amerikanere.

Unge og gamle. Rige og fattige. Arbejdere og arbejdsgivere. Bøsser, lesbiske, transseksuelle og heteroseksuelle amerikanere.

Hvert menneske har betydning, der er brug for hver af os. I vores opfattelse af et land findes der ikke noget, der hedder

en overflødig amerikaner.

Der er imidlertid en voksende ulighed i vort land i dag. Det er svælget mellem det stærke og retfærdige land, som vores børn har behov for, at vi er ... og så det land, som vi er i fare for at blive til.

For i Amerika i dag tjener 70 % af os det samme, eller mindre, som vi gjorde for 12 år siden. Det er første gang, det er sket på denne side af Anden Verdenskrig.

I Amerika i dag kæmper familieejede virksomheder og landbrug for at kunne konkurrere med stadigt større koncentrationer af store selskabers magt ...

For halvtreds år siden var nationens største arbejdsgiver GM (General Motors). En gennemsnitlig ansat i GM kunne med to ugelønninger betale for et års skolepenge på et universitet i delstaten.

I Amerika i dag, hvor drømme om college, et job til en anstændig løn og en tryk pensionisttilværelse er ved at glide så mange af hænde ... synes den Amerikanske Drøm at hænge i en tynd tråd.

Og dog, for i Amerika er der altid et 'og dog'.

Den sidste tråd, der holder os oppe, kunne meget vel være den stærkeste.

Det er generøsitetens, medfølelsens og den gensidige kærligheds tråd, der bringer os sammen som Et amerikansk Folk.

I mere end 200 år har vi været vores egen fremtids arkitekter. Og i dag må vi igen til at bygge.

Min far og mor, Tom og Barbara O'Malley, blev født ind i Den store Depression og blev voksne som en del af den storslåede generation, der vandt Anden Verdenskrig. Min far fløj 33 missioner over Japan i en B-24 Liberator, og fortsatte på

college, udelukkende takket være GI Bill[1]. Min mor fløj i en alder af sytten i den Civile Luftpatrulje. De opfostrede deres børn – vi var seks – til en fremtid i middelstanden, der i overvejende grad sikredes af deres generations ofre og bedre valg.

Men de ville aldrig acceptere det begreb, at de på en eller anden måde skulle være »den mest storslåede generation«. For de troede på, og de lærte os, at hver generation amerikanere har evnen – og en hellig forpligtelse – til at blive storslået.

Og det må vi blive. Uanset, hvor svære oddsene er, uanset, hvor stor udfordringen er, og uanset, hvor hård kampen er.

Det er det presserende arbejde, som udfordrer os i dag: at genopbygge sandheden i den Amerikanske Drøm for ALLE amerikanere. Og at gå i gang med det samme!

2. Baltimore/Økonomi

I sidste måned var Tv-apparater over hele verden fyldt med vrede og raseri, og med flammerne i nogle af de mest ydmyge og hårdest ramte kvarterer i Baltimore.

For alle os, der har givet så meget af vores energi for at gøre vores by til et tryggere, smukkere, mere retfærdigt og rigere sted, var det en hjerteskræende nat i denne bys liv.

Men der er en lektie at lære af den nat, og der er noget at tilbyde vores land, der kom ud af disse flammer.

For det, der fandt sted, handlede ikke blot om race ... ikke blot om politiets arbejde i Amerika.

Det handler om alt det, som det at være amerikaner bør betyde.

Håbløshedens svøbe, der den aften antændte en ild, transcenderer race eller geografi.

Oplev det rekordagtige antal unge, hvide børn, der slår sig selv ihjel med heroin i forstæder og småbyer over hele Amerika.

Den barske sandhed om vores fælles virkelighed er denne: Arbejdsløsheden i mange amerikanske store og mindre byer over hele USA er højere nu, end den var for otte år siden.

Betingelser med ekstrem og voksende fattigdom skaber betingelser for ekstrem vold.

Vi må arbejde på ...

Vores økonomiske og politiske system er vendt på hovedet og er bagvendt, og det er på tide at vende det omkring.

Det, der skete med vores økonomi – det, der skete med den Amerikanske Drøm – skete ikke ved et tilfælde.

Det var heller ikke resultatet af globale kræfter, der lå uden for vores kontrol.

Magtfulde, rige særinteresser hjemme hos os selv har brugt vores regering til at skabe – i vores eget land – en økonomi, der lader et flertal af vores befolkning sakke bagud.

En økonomi, der placerer en så koncentreret rigdom i hænderne på de få, at det har taget muligheder fra hjemmene af de mange.

En økonomi, hvor et flertal af vores befolkning ikke høres, ikke ses, ikke behøves og efterlades til at slutte, at deres liv og arbejde i bogstavelig forstand er mindre værd i dag, end det var i går, ... Og vil være endnu mindre værd i morgen ...

Vi er i færd med at tillade, at vores mulighedernes land forvandles til ulighedernes land.

Den jævne mand kæmper, mens Wall Street stiger til store højder.

Fortæl mig, hvordan det kan være, at ikke en eneste adm. direktør fra Wall Street blev dømt for forbrydelser med relation til den økonomiske nedsmeltning i 2008. Ikke. En. Eneste. En.

Fortæl mig, hvordan det kan være, at man bliver standset for at køre med en beskadiget baglygte i vores land; men hvis man ødelægger nationens økonomi, er man urørlig.

Det er ikke meningen, vores økonomi skal fungere sådan!

Det er ikke meningen, at vores land skal fungere sådan!

Dette er ikke den Amerikanske Drøm!

Og det behøver ikke at være sådan!

Denne generation kan stadig nå at blive storslået.

Vi har før reddet verden, og vi må nu redde vores land – og vi vil gøre det ved at genopbygge den Amerikanske Drøm!

3. Dagsordenen

Når jeg nu her til morgen ser ud over det oprindelige »de fries land og de modiges hjem«, så ser jeg ansigterne af mennesker, der har gjort så meget for så mange i vores by og vores stat.

Sammen gjorde vi vores by til et tryggere, sundere og bedre sted for børn.

Sammen fik vi vores by til atter at have tiltro. Vi opfandt en ny og bedre måde at regere på, som vi kaldte CitiStat, og vi fik tingene gjort.

Sammen gjorde vi vores stats folkeskoler til de bedste i USA. Vi gjorde college økonomisk opnåeligt for flere familier.

Vi anførte vores folk gennem en ødelæggende, national, økonomisk tilbagegang. Vi sørgede for en bedre beskyttelse af vores land, vores luft og vandet i Chesapeake Bay.

Vi vedtog loven om retten til ægteskab for to af samme køn[2], og vi vedtog DREAM-loven[3].

Sammen forhøjede vi mindstelønnen, og vi oppebar den højeste gennemsnitsindkomst i Amerika. Vi opnåede topkarakterer for innovation, iværksættelse og udvikling af mindretals og kvinders virksomheder.

Jo, forståelse går forud for handling.

Og det krævede nyt lederskab. Nye perspektiver. Og nye fremgangsmåder.

Men vi troede på drømmen ... sammen skred vi til handling for at virkeliggøre den ... og det er præcist, hvad vi som nation må gøre i dag.

Vores økonomi er ikke penge, vores økonomi er folk – hele vores folk.

Vi måler succes på den voksende rigdom og tryghed for vores folk – hele vores folk.

En stærkere middelstand er ikke konsekvensen af økonomisk vækst – en stærkere middelstand er årsagen til økonomisk vækst.

Vi må sammen, som en nation, bygge en amerikansk økonomi, der atter fungerer for os alle.

Det betyder en god job- og lønpolitik, der giver hårdtarbejdende familier mulighed for rent faktisk at få fremgang. Det betyder en højere mindsteløn, overtidsbetaling

for overarbejde og respekt for alle arbejderes ret til at organisere sig i fagforeninger og føre kollektive lønforhandlinger for bedre lønninger.

Hvis vi gennemfører disse handlinger, vil drømmen atter leve.

Klimaforandring er virkelig. Vi må skabe en amerikansk jobdagsorden for at bygge en ny fremtid med vedvarende energi.

Vi må lancere en ny dagsorden for at genopbygge Amerikas byer som steder for retfærdighed og muligheder for alle.

Og hvis vi gennemfører disse handlinger ... vil drømmen atter leve.

For vores lands sikkerheds, og vores lands velbefindendes, og vores lands økonomiske væksts skyld, må vi også bringe 11 millioner af vores naboer ud af skyggerne ved at vedtage en omfattende immigrationsreform.

For vores nations varige symbol er ikke pigtrådshegnet ... det er Statuen af Frihedsgudinden.

Vi er en nation af immigranter. Vi er et medfølede og generøst folk. Og hvis vi handler i overensstemmelse med vores principper – og med de bedste sider af vores natur – hvis vi vender tilbage til vores sande selv, så vil drømmen atter leve.

Tag ikke fejl – vores evne til at lede verden og være trygge i denne verden afhænger af styrken af den Amerikanske Drøm herhjemme. De udfordringer, vi konfronteres med i verden i dag, er anderledes end de udfordringer, vi stod over for i 1990'erne.

Sammen må vi bygge en ny, national sikkerhedsstrategi og bygge nye alliancer, der er fremadskuende og fremadhandlende.

Centrum for denne nye strategi må være reduktionen af trusler. Trusler, der udvikler sig hurtigt – fra voldelig ekstremisme,

pandemiske cyber-angreb, spredning af atomvåben og sammenbrud af nationale stater, til klimaforandringens tørke, hungersnød og oversvømmelser.

Sammen må vi bygge en ny udenrigspolitik, baseret på engagement og samarbejde. Vi må gå sammen med ligesindede folk i hele verden – og især med nationer her på vores egen halvkugle – om vores fælles mål for en voksende, global middelstand.

Vi må sætte vores nationale interesse på førstepladsen; vi må sætte Amerika på førstepladsen.

Men vi kan ikke genopbygge den Amerikanske Drøm herhjemme ved at imødekomme de privilegeredes og magtfuldes krav.

Lad os være ærlige. Det var dem, der oprindeligt vendte vores økonomi på hovedet. Og de er de eneste, der har fordel af det.

Vi må retsforfølge bedragerne, vi må genindføre Glass/Steagall, og hvis en bank er for-stor-til-at-lade-gå-ned uden, at det ødelægger vores nations økonomi ... ja, så må banken brækkes op, før den knækker os ... igen.

Goldman Sachs er en af de største vaneforbrydere inden for investeringsbanker i Amerika. For nylig lod den adm. direktør for Goldman Sachs sine ansatte vide, at han ville have det helt fint med enten Bush eller Clinton.

Det tror jeg på ...

Men jeg har nyheder til tyrannerne på Wall Street –

Præsidentskabet er ikke en kongekrone, som I kan lade gå frem og tilbage mellem to kongelige familier.

Det er en hellig tillid, der skal fortjenes fra USA's befolkning, og som skal forvaltes på vegne af USA's befolkning.

Den eneste måde, hvorpå vi kan genopbygge den Amerikanske Drøm, er ved at tage magten over vores egen, amerikanske regering!

4. Konklusion

Den Amerikanske Drøms hædrede poet, Bruce Springsteen, spurgte engang:

Er en drøm en løgn, hvis den ikke går i opfyldelse? ... Eller er den noget værre?

Hvorvidt den Amerikanske Drøm bliver til en løgn, eller bliver til en vedvarende sandhed, som vores børn kan nyde godt af, ... kan bygge på, ... kan udleve, ... er faktisk op til dig og mig.

Det er op til os alle sammen.

Det handler ikke om Wall Street, ikke om de fem store banker; det handler ikke engang om store penge, der forsøger at købe vores valg.

Det handler om USA.

Det handler om, hvorvidt Vi, folket, stadig har viljen til at blive storslåede amerikanere.

Det tror jeg på, at vi har.

Min beslutning er taget.

I vil nu alle skulle foretage et afgørende valg til næste år, til gavn for jeres familier og til gavn for det land, som I elsker og bærer i jeres hjerter.

Det er et valg, som folk vil udspørge jer om i mange år i fremtiden.

Så når et barn, der har en hel verdens læring foran sig, derfor spørger jer, hvem I stemte på, ønsker jeg, at I skal kunne sige til det barn, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en far, der knokler sig igennem endnu en lang vagt for at kunne give sin datter en bedre fremtid, ønsker jeg, at I skal kunne sige til ham, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en mor, der har en lang arbejdstid med to jobs for drømmen om at sende sin søn på college, ønsker jeg, at I skal kunne sige til hende, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en ung far, der hungrer efter et anstændigt job for at forsørge sin familie, ønsker jeg, at I skal kunne sige til ham, »jeg stemte på dig«.

Historien om vort lands bedste dage skal ikke findes i en historiebog, for denne generation af amerikanere skal til at skrive den!

Og det er derfor, at jeg i dag ... over for jer – og over for alle, der kan høre min stemme – erklærer mig for at være kandidat til De forenede Staters præsidentembede ... og jeg stiller op for DIG.

Gud velsigne jer, og Gud velsigne Amerikas Forenede Stater.

[1] Loven om sociale fordele, herunder til uddannelse, for hjemvendte krigsveteraner, populært kaldet GI Bill. Se artikel: ['Hvornår lærer vi af vores økonomiske historie'](#)

[2] Et flertal af staten Marylands borgere stemte ja til loven, der trådte i kraft 1. januar 2013.

[3] **DREAM Act** (akronym for **D**evelopment, **R**elief, and **E**ducation for **A**lien **M**inors) er et amerikansk lovforslag for en proces med flere faser for illegale immigranter i USA, som først ville give dem en betinget opholdstilladelse og dernæst, hvis

de kan opfylde yderligere kvalifikationer, permanent opholdstilladelse.

Helga Zepp-LaRouche: Dramatiske, turbulente begivenheder skaber en helt ny, strategisk situation!

Wiesbaden, 30. maj 2015 – De kommende to uger vil ændre den strategiske situation på en fundamental måde, som de fleste borgere i Europa pga. de kontrollerede medier ikke har den ringeste anelse om. I tilfælde af, at Den europæiske Centralbank, ECB, Den internationale Valutafond, IMF, såvel som frem for alt, den tyske og franske regering, fastholder deres hårde linje over for Grækenland, og Grækenland bliver tvunget ud af Eurozonen, så truer ikke blot et umiddelbart forestående kollaps af den europæiske banksektor, men også det transatlantiske finanssystems krak. Dette truende kollaps er hoveddynamikken bag den voksende krigsfare, som det internationale finansoligarki står bag. Den største chance for at overvinde denne fare ligger i de kommende, dramatiske begivenheder i USA, der fuldstændigt vil ændre den strategiske situation. Lørdag, den 30. maj, vil den tidligere guvernør for Maryland, Martin O'Malley, annoncere sit kandidatur til præsidentvalget for det Demokratiske Parti på et stort, offentligt møde i Baltimore, et kandidatur, der pga. begivenhederne i de efterfølgende dage vil udvikle sig til at blive den førende kampagne på den demokratiske side.

Natten til søndag forventes den republikanske kandidat til præsidentvalget, senator Rand Paul, at blokere for forlængelsen af den såkaldte »USA PATRIOT«-lov, og dermed fjerne retsgrundlaget for NSA's totale udspionering af amerikanerne, hvilket selvfølgelig omgående vil sætte en afslutning af det skandaløse samarbejde mellem USA's efterretningstjeneste NSA (National Security Agency) og Tysklands efterretningstjeneste, BND (Bundesnachrichtendienst), og dermed den totale udspionering af den tyske befolkning, samt udspioneringen af andre europæiske regeringer, på dagsordenen.

På førstkommande tirsdag vil senatorerne Rand Paul og Ron Wyden, såvel som også kongresmedlemmerne Walter Jones, Stephen Lynch og Thomas Massie, med støtte fra den tidligere formand for den officielle Kongreskomité til undersøgelse af 11. september 2001, tidligere senator Bob Graham, i en pressekonference offentliggøre et lovforslag (*Transparency for the Families of 9/11 Victims Act*, 'Lovforslag om gennemsækelighed for pårørende til ofrene for 11. september'), om den omgående offentliggørelse af de 28, hidtil hemmeligstemplede sider af denne kommissionsrapport, og deres støtte hertil. Disse 28 sider handler, iflg. Grahams fremstilling, om, hvem der finansierede 11. september-terrorangrebet, og om, at siderne indeholder stærke tilkendegivelser af, at Saudi-Arabien var hovedfinansier bag angrebet.

Kravet om offentliggørelse af dette højeksplosive materiale er, gennem den militære efterretningstjeneste DIA's nyligt offentliggjorte dokumenter om den virkelige baggrund for angrebet på den amerikanske ambassade i Benghazi, Libyen, den 11. september 2012, blevet til en krudttønde med en kort, antændt lunte. For det fremgår af disse DIA-dokumenter, at Obamaregeringen af valgtaktiske grunde bevidst løj, da den gjorde en »spontan protestdemonstration imod en anti-islamisk video« ansvarlig for dette angreb. Faktisk forelå der, iflg.

disse DIA-dokumenter, allerede den 12. september 2012 informationer, der afslørede, at 1. en gruppering med forbindelse til al-Qaeda (der igen har saudiarabisk baggrund) var ansvarlig, at 2. våbenleverancer fra Benghazi til de syriske oprørere spillede en rolle, og at 3. det allerede dengang stod klart, at oprørerne havde til hensigt at etablere et islamisk kalifat i Syrien og Irak. Og det er, i betragtning af IS' seneste overtagelse af byerne Palmyra i Syrien og Ramadi i Irak – ligeledes med støtte fra Saudi-Arabien – en skandalehistorie.

Hermed truer ikke alene Obamaregeringens medansvar for fremkomsten af terrororganisationen IS, såvel som også Bush/Cheney- og Obamaregeringens mørklægning af baggrunden for 11. september 2001, med at nå frem til offentlighedens kendskab; denne baggrund betyder også enden for Hillary Clintons præsidentambitioner, idet hun begik den fejl mod bedre viden offentligt at forsvare løgnene om angrebet i Benghazi. Hun ofrede sig herved på lignende måde for Obama, som daværende udenrigsminister Colin Powell i sin tid ofrede sig for George W. Bush, da Colin Powell for FN's Sikkerhedsråd angav Tony Blairs løgne om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben som begrundelse for Irakkrigen. Hvis Hillary Clinton ønsker at gå over i historien med nogen grad af integritet, har hun egentligt kun tilbage at sige sandheden. Alle disse udviklinger hen over de kommende par dage kan og må føre til, at præsident Obama af forfatningsmæssige grunde fjernes fra embedet.

Alt dette er ikke politiske opponenteres byzantinske manøvrer, men er blot toppen af isbjerget; under denne, den tilsyneladende daglige politiks overflade befinder sig de 99 %'s intriger og operationer til fordel for politiske, militære og økonomiske interesser, hvis aktiviteter sædvanligvis først senere bliver udforsket af historikere. Under overfladen skjuler sig en forbitret kamp om krig og fred, om at fjerne den umiddelbare fare for en krig mellem USA og NATO på den ene

side og først og fremmest Rusland og Kina på den anden side.

I Washington cirkulerer der sammenligninger mellem situationen i Ukraine – hvor præsident Poroshenko, uagtet Minsk-processen, gentaget understreger, at Ukraine allerede befinder sig i krig med Rusland – og Sarajevo 1914; begge, både Ukraine og Sarajevo, ikke som årsag, men derimod blot som udløser for en verdenskrig. Den amerikanske militære analytiker John Schindler har netop cirkuleret en privat e-mail, han havde fået af en europæisk NATO-repræsentant: »Der vil sandsynligvis udbryde krig i denne sommer. Hvis vi er heldige, bliver det ikke en atomkrig.« I de forgangne uger har få, men betydningsfulde kræfter talt offentligt og advaret om den umiddelbare fare for en atomkrig – overlagt eller ved et uheld –, som f.eks. den fælles erklæring fra general James Cartwright, tidligere næstformand for USA's Generalstabschefer, og pensionerede generalmajor Vladimir Dvorkin, tidligere chef for de Russiske Strategiske Missilstyrkers Forskningsinstitut, og som advarede om den akutte fare for verdenskrig, som er et resultat af, at USA's og Ruslands strategiske atomstyrker befinder sig i et permanent, højeste alarmberedskab, det såkaldte »*launch on warning*«.

Kendsgerningen er, at, kombinationen af:

Optrapningen af Ukraine-krisen, der støttes af Victoria Nuland;

NATO's manøvrer langs med den russiske grænse, samt den fremskudte udstationering af NATO-tropper og tungt udstyr;

Den i sidste ende af USA forårsagede, og af Saudi-Arabien støttede, optrapning af IS-terrororganisationen, som er rettet imod at fremprovokere en modreaktion fra Iran, og dermed fremprovokere en storkrig, der udgår fra Sydvestasien;

Samt USA's og Japans provokerende manøvrer i Stillehavet,

har bragt verden faretruende tæt på en global atomkrig.

Det er hos de fleste mennesker et populært selvbedrag at indbilde sig, at denne krig ikke vil ske – at »de« ikke vil lade det komme dertil. Kendsgerningen er, at der blandt militærfolk på begge sider Atlanten er en sjældent udtalt, men panikagtig bevidsthed om, hvor tæt vi befinder os på udslettelsen af den menneskelige art. For, hvis det kommer til krig, så vil det ikke blive en konventionel krig mellem NATO og Rusland, og det vil ikke blive en begrænset atomkrig i Europa, men derimod en global, atomar krig, der vil udslette den menneskelige art.

En svækkelse af Obama gennem de skitserede skandaler og udsigten til hans snarlige rigsretssag, såvel som også tilsynekomsten af en troværdig kampagne for en præsidentkandidat som O'Malley, der som centrum for sit politiske program har at bryde Wall Streets magt gennem en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdelingsloven, udgør de absolutte forudsætninger for at standse krigsfaren.

En virkelig sejr over denne eksistentielle fare for menneskeheden vil kun indtræffe, hvis USA og Europa tager imod Kinas og BRIKS-staternes tilbud om i fællesskab at virkeliggøre Den nye Silkevejs og et nyt finanssystems projekter, sådan, som det er skabt i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank og lignende nye banker. Udelukkende kun, hvis vi kan befri den transatlantiske verden fra sin selvskabte, geopolitiske faldgrube og bringe den til et nyt paradigme for menneskehedens fælles interesser, vil vi have en fremtid.

For os her i Europa betyder det, at Grækenlands illegitime gæld må afskrives under en europæisk gældskonference, nøjagtigt, som det skete for Tyskland under Gældskonferencen i London i 1953, og bruge O'Malley's præsidentkampagne som

anledning til også her i Europa at vende tilbage til et kreditsystem i traditionen efter Alexander Hamilton, Franklin D. Roosevelt og f.eks. Kreditanstalten for Genopbygning (KfW) under genopbygningsfasen i Tyskland efter Anden Verdenskrig.

Situationen er ekstremt farlig, men de objektive løsninger er til rådighed. Det vil afhænge af modige mænd og kvinder, der tør forsvare disse løsninger.

POLITISK ORIENTERING den 21. maj 2015: Den nye strategiske BRIKS-baserede verdensorden, video og audio

Med formand Tom Gillesberg

Leder fra LaRouche-bevægelsen 19. maj 2015: Over hele planeten: En dyst

mellem BRIKS-holdet og holdet for Verdenskrig

I de seneste uger er der sket en ekstraordinær konsolidering af det økonomiske partnerskab og den gensidige støtte mellem Kina, Indien og Rusland – kernen i BRIKS-impulsen for videnskabelig fremskridt og økonomisk vækst, der nu påvirker mange nationer. Et »broderskab«, som den stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, for nylig kaldte det, snarere end en alliance af nationer, af hvilke nogle er drivkraften bag den højeste produktions- og vækstrate i verden; og af hvilke andre har et desperat behov for netop dette.

Men de relativt bankerotte transatlantiske lande, med meget bankerotte banksystemer, driver verden hen imod krig – og ikke kun de spredende, folkemorderiske krige i Mellemøsten og Nordafrika, som Bush og Obama, Blair og Cameron, og deres saudiske allierede, har indledt.

I denne uge var denne kamp udstillet til fuld, offentligt beskuelse i Sydkorea, hvor den indiske premierminister Modi og den amerikanske udenrigsminister Kerry samtidigt var på besøg.

Indien og Korea dannede et strategisk partnerskab; Korea udstedte kredit for 10 mia. dollars til indisk infrastrukturudvikling sammen med en forpligtelse til at bringe Sydkoreas succesfulde model for udvikling af landlige områder, for hvilket det er berømt, til Indien. Modi præsenterede fordelene ved sin »Fremstil i Indien«-kampagne for Korea.

På den samme dag skabte Kerry forfærdelse hos sine koreanske værter ved buldrende angreb på Nordkorea – bogstavelig talt krav om krig på halvøen – og stoppede det amerikanske, ballistiske missilforsvarssystem, som Korea ikke vil have, ned i halsen på dem.

Kerrys viceminister, Victoria Nuland, tilbragte tre dage i Ukraine, hvorefter landets præsident underskrev en lov, der i realiteten glorificerer landets samarbejde med nazisterne under Anden Verdenskrig og forbyder offentlig uenighed hermed; mens Obamaregeringen atter engang understregede, at tunge våben til Ukraine til at bekæmpe Rusland var »på bordet«.

Og London gjorde aggressivt udfald mod Makedonien med anti-regeringsdemonstrationer under anførsel af europæiske diplomater og med løfte om »en krig her, ligesom i Ukraine«. Makedonien er et vigtigt led i Kinas »Maritime Silkevejskorridor« for havne og jernbaner, og landet opponerer mod anti-russiske sanktioner. Angrebet mod Makedonien er et angreb på hele BRIKS, som tydeligvis giver Grækenland en levende mulighed for at undfly den morderiske nedskæringspolitik og økonomiske depression, som er blevet landet påtvunget af organisationer, der agerer for EU.

BRIKS-dynamikken må blive den sejrende. Den aktuelle USA/NATO-politik med at ødelægge BRIKS-kombinationen, omringe og konfrontere både Rusland og Kina, er ikke alene en bankerot politik; den fører til atomkrig og en potentiel udslettelse af menneskeheden.

Fjern Obama – hvis eget parti er i oprør mod ham over hans pro-Wall Street- og pro-London-politik – og så vil en ny retning for Amerika hen imod BRIKS-dynamikken være mulig.

Fjern Obama – der i dag udråbte Camden, New Jersey, med sin 15 % 's arbejdsløshedsrate, til at være »et løfterigt symbol for nationen« – og så vil Wall Street kunne besejres, med begyndelse i en ny Glass/Steagall-lov for at smide kasinospekulationen ud af banksystemet.

Fjern Obama, og skab en bølge af kredit til produktivitet og beskæftigelse ved hjælp af Alexander Hamiltons kreditpolitik – og USA vil kunne gå med i BRIKS' genopbygning af nationernes, inklusive sin egen, økonomi og nedbrudte arbejdskraft.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

14. maj 2015: Obama på vej ned

De seneste dages begivenheder gør det klart, at Obama er på vej ned – hurtigt. Hans eget Demokratiske Parti nedstemte hans frihandelslov i Senatet med en hidtil uset, næsten enstemmig 'Nej'-stemme i tirsdags. Selv om der efterfølgende har været tale om et kompromis mht. fire betydningsfulde tillæg til loven, som Senatets demokrater forlangte, er der ingen sikkerhed for, at dette nye forsøg vil lykkes; og i Huset er stemmerne der ikke.

Obamas foragtelige boykot af mindehøjtidelighederne i Moskva i anledning af 70-året for sejren over Hitler gav bagslag, idet mange verdensledere, især fra Asien, deltog sammen med præsident Putin i fejringen af menneskehedens sejr over fascismen for 70 år siden.

Den seneste indikation på, at Obamas tid i Det Hvide Hus er talte, kom i går, da amerikanske institutionelle kræfter ved deres fornuftsfulde fem intervererede, og udenrigsminister John Kerry rejste til Sotji, Rusland, for at indgå i otte timers drøftelser med den russiske udenrigsminister Lavrov og præsident Putin. Drøftelsernes formål var at nedtrappe briternes/Obamas provokationer mod Rusland, før disse nåede punktet for atomkrig. Kerry gav et klart budskab, der gik ud på, at fornuftige kredse i Washington har til hensigt at genoptage samarbejdet med Rusland til forhindring af krig. Det tydeligste offentlige udtryk for dette kom under den fælles Kerry/Lavrov-fremtræden for pressen efter et fire timers møde med Putin, og hvor Kerry leverede en klar advarsel til den

ukrainske præsident Poroshenko om at afholde sig fra planer om at genoptage militære handlinger for at genindtage Donetsk-lufthavnen.

Der er andre indikationer på, at drøftelser med Iran hen imod en P5+1-aftale, før deadline den 30. juni, skrider frem. Dette gør det endnu mere presserende, at de anglo-saudiske krigsplaner omgående standses – gennem en fortsat mobilisering for at frigive de 28 [hemmeligstemplede] sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse af 11. september [2001].

I denne uge afslørede (undersøgende journalist) Seymour Hersh svindelnummeret om Den Store Saudi-Obama Løgn om drabet på Osama Bin Laden. I en artikel på 10.000 ord afslørede Hersh, at Bin Laden blev dræbt i et overlagt mord, der blev planlagt sammen med saudierne. Der var ingen ildkamp med al-Qaeda-vagter. Der var ingen beviser, fremkommet ved brug af tortur, der førte til lokaliseringen af Bin Ladens pakistanske, sikre opholdssted. Ikke en eneste detalje i den »officielle« regeringsrapport var sand – og ved at fremkomme med den ene løgn efter den anden forrådte Obama de selv samme, pakistanske militære regeringsfolk, der udleverede nøgleinformationerne og ledsagede de amerikanske mordere ind i Bin Ladens ubevogtede opholdssted, hvor han i realiteten var under det pakistanske ISI's husarrest.

I onsdags kommenterede Lyndon LaRouche, at fremskridtene med P5+1, kombineret med drøftelserne i Sotji og den fortsatte, demokratiske revolte mod Obama, ligeledes betyder, at indsatsen for at smide Obama ud befinder sig på en accelereret kurs og kunne betyde, at den overhængende, finansielle nedsmeltning kan undgås. Dette, understregede han, må være hensigten.

Med Obama væk vil det være muligt hurtigt at annullere det finansielle svindelnummer og, gennem hastelovgivning, lancere en ny finansiel og monetær struktur til genoplivning af den

produktive økonomi. Dette begynder med den omgående genindførelse af Glass/Steagall. Der må komme en genoplivning af den produktive økonomi, hvilket betyder, at spillegælden og det andet affald må fjernes og forbydes. Glass/Steagall er vigtigere end nogen sinde før, i betragtning af den aktuelle situation. Der må udstedes kredit til gavnlig produktion og især med det formål at uddanne en ny generation af faglært arbejdskraft. Vi må opbygge de knuste lokalsamfund rundt omkring i landet, som er blevet ødelagt af de seneste 40 års politik, og ægte, økonomisk vækst må genindføres på en progressivt accelererende skala.

Kort sagt, så skal det aktuelle system vendes, og parasitterne skal væk.

Det skift, der har fundet sted i løbet af de seneste dage, er konsekvensen af, at nogle mennesker har set i øjnene, at verden var på vej mod en atomar udslettelse, og at menneskehedens overlevelse direkte stod på spil. Afgørelsen er klar: Det ville være mere end sindssygt at løbe risikoen for en sådan skæbne, og derfor måtte der gribes til handling for at vælte briternes/Wall Streets desperate fremstød for krig.

**Helga Zepp-LaRouche:
Kinas politik for Ét bælte,
én vej.
Seminar i København den 27.**

apr. 2015 (dansk)

Mit dilemma stammer fra den kendsgerning, at jeg ... med det samme må fortælle jer ... , at verden er langt tættere på en ny, global krig, end de fleste mennesker har nogen anelse om. Denne nye politik for Den nye Silkevej ... , er den eneste politik til at undgå krig, der er til rådighed.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC-demonstration på Wall Street i anledning af 70-året for sejren over nazismen i Europa

Video, med dansk udskrift:

8. maj 2015 – LaRouchePAC fejrer sejrsmiddagen med en demonstration på Wall Street med at identificere USA's historiske fjende og spørgsmålet om præsidentens afsættelse som værende af den største betydning.

Diane Sare: »God eftermiddag. Dette er Lyndon LaRouche Politiske Aktionskomites Manhattan-demonstration i New York City. Det er i dag 70-års dagen for sejren over fascismen i Europa, den 8. maj 1945, hvor de allierede styrker sejrede over fascismen, sejrede over Hitler og nazismen i Europa. I

Anden Verdenskrig var der mindst 80 millioner mennesker, der mistede livet, og jeg vil gerne, at vi holder et øjeblik stilhed, mens vi mindes dem, der døde under Anden Verdenskrig; 20 millioner fra Kina, 27 millioner fra Rusland, over 400.000 fra USA, 500.000 fra Storbritannien, og mange flere millioner i Afrika, Asien. Så lad os holde et øjeblik stilhed; dette er V-E Dag, Sejren i Europa.«

(Der holdes et øjeblik stilhed.)

»Vi er her i dag på Wall Street, fordi, for de af jer, der ikke ved det, Wall Street er USA's fjende. Wall Street er en forlænget arm af Det britiske Imperium, af London, og Wall Street, arven efter Det romerske Imperium, det, som Den amerikanske Revolution blev udkæmpet imod. Vi er her i dag på 70-års dagen for sejren over fascismen i Europa, fordi tiden er inde til, at amerikanere atter tilbageviser fascisme, én gang for alle. Vi har en præsident, Barack Obama, der nægter at deltage i højtideligholdelsen af V-E dagen i Moskva i Rusland, der vil finde sted i morgen. Præsident Obama boykotter dette, endskønt Sovjetunionen ofrede 27 millioner liv for at overvinde Adolf Hitler.

En af de mulige grunde til, at præsident Obama boykotter mindedagen i Rusland, er, at præsident Obama i øjeblikket støtter en genoplivelse af nazisme i Ukraine. Præsident Obama sendte sin ambassadør, Victoria Nuland, med 5 mia. dollars fra folk som George Soros, for at vælte den demokratisk valgte regering i Ukraine og uddelte cup cakes til folk, der kastede med Molotovcocktails, og for at installere folk, der rent bogstaveligt bærer Svastika-flag, som tæver jøder og russiske talere og begår hæslige grusomheder. Men præsident Obama, hellere end at indrømme, at han er nazisten, der støtter nazister med penge fra Wall Street, forsøger at lægge skylden på præsident Putin, hvilket er en kæmpeløgn i de amerikanske nyhedsmedier. Vi mener, at på vores V-E dag, 70 år efter sejren over fascismen, bør amerikanere erkende, at Rusland, eller Sovjetunionen, som det var under Anden Verdenskrig, gav

en stor gæld på 27 millioner liv for at besejre fascismen, og amerikanere bør huske dette.

Den anden mulige grund til, at USA boykotter denne højtideligholdelse, er, at vi synes at have en arv igennem de seneste 15 år, hvor vi støtter fascisme, for hvem var præsident før Barack Obama? Forud for Barack Obama havde vi George W. Bush. Hvem er George W. Bush, bortset fra en person, der sandsynligvis havde nogle narko- og alkoholproblemer, men som i virkeligheden kontrolleredes af Dick Cheney? George W. Bush var sønnesøn af Prescott Bush. Hvem var Prescott Bush? Han blev dømt i Kongressen for at have hjulpet og støttet fjenden i krigstid. Prescott Bush finansierede Adolf Hitler. Prescott Bush, sammen med disse Wall Street-institutioner, Huset Morgan lige derovre, Prescott Bush med Brown Brothers Harriman bragte Adolf Hitler til magten. Så Bush-familien har også en svaghed for fascisme, og vi har nu Obama, der viderefører arven efter Bush-familien. Og det er Wall Street, der er blevet afsløret af veteran fra Anden Verdenskrig Lyndon LaRouche i en berømt debat fra 1971, hvor der var en Keynes-økonom ved navn Abba Lerner, og LaRouche argumenterede for, at IMF's og Verdensbankens politik er fascistisk, og at den dræber mennesker. Og på et vist tidspunkt under debatten plaprede Abba Lerner ud med, at hvis man havde lyttet Hjalmar Schacht, ville Adolf Hitler ikke have været nødvendig. En ledende økonom siger, at Hitler var nødvendig. Hvorfor var Hitler nødvendig? For at knuse befolkningen for at få penge til Wall Street. Det er præcis, hvad Obamas job er i dag. Præsidenten, der dræber amerikanere med droner, uden forudgående retssag; som spionerer mod Tysklands regering; præsident Obama, der væltede oberst Gaddafi i Libyen og udleverede det meste af Nordafrika – ikke Egypten, for Egypten arbejder sammen med BRIKS – men Libyen, yngleplads for ISIS og al-Qaeda, og nu med tusindvis af flygtninge, der forsøger at komme med båd fra Libyens kyst til Europa, og hvad sker der med disse flygtninge? De drukner. 20.000, 25.000 mennesker, vi ved ikke, hvor mange, er druknet i Middelhavet. Så mens Obama

og Jerry Brown ikke vil have vand til befolkningen i Californien, så vil de sørge for rigeligt vand i Middelhavet, så flygtningene, overskudsbefolkningen, kan drukne der. Dette er folkedrab. Dette er en politik, om hvilken folk for 70 år siden sagde: Aldrig mere! Og vi vil nu synges en patriotisk sang, som er passende til dette øjeblik.«

(Synger en sang).

Diane Sare: »For de af jer, der netop er kommet til, så er vi LaRouche-bevægelsen på Manhattan, og i dag, den 8. maj, og i morgen, den 9. maj, er 70-års dagen for sejren over fascismen i Europa. Det, som USA må vende tilbage til, er arven efter Alexander Hamilton, og der er et område, inden for hvilket dette ses meget tydeligt, og det er mht. spørgsmålet om vand. Som mange af jer ved, så oplever USA i øjeblikket en alvorlig tørke i Californien og andre vestlige stater. Og man har aviser, som *New York Times*, som er Wall Streets liberale, forlængede arm, der lægger skylden på de kapitalistiske kammersjukkens fråseri med ferskvandet. Hvad mener de? Landmændene. De siger, at det er oprørende, at landmændene insisterer på at producere 50 % af USA's fødevareforsyning af frugter, nødder og grøntsager. Hvad er guvernør Browns plan for Californien? Fald død om. Og hvis man siger, at mennesker ikke er årsag til den globale opvarmning, vil han få dig arresteret.

Kendsgerningen, som Alexander Hamilton og John Quincy Adams og Benjamin Franklin i særdeleshed vidste, er, at hvad der sker på Jorden ikke forårsages af det, der sker på Jorden. Det, der finder sted på Jorden, forårsages af mægtige kræfter i vores Mælkevej, som vi endnu ikke er herre over. Kosmisk stråling, som vi først nu begynder at forstå, forårsager dannelse af skyer, forårsager nedbør, forårsager forandringer i vejrmønstre. Kina forsker i dette; Rusland forsker i dette. For at give jer et eksempel, så udførte nationen Mexico et eksperiment baseret på en russisk videnskabsmands arbejde, for at skyde ioner, dvs. elektrisk ladede partikler, op i

atmosfæren. Det lykkedes dem at forøge nedbørsmængden fra 11 inches om året til 47 inches om året. Det lykkedes dem at forøge deres fødevareproduktion med 60 %. Så sandheden er den, at menneskeheden kan kontrollere vores vejr, til gavn for menneskeheden. Og vi kan gøre det muligt for 10 mia., eller 20 mia. eller 25 mia. mennesker at leve på denne planet med en højere levestandard, end vi har i dag. Men for at vi kan gøre dette, må vi afvise arven fra Wall Street. Vi må genindføre Glass/Steagall-bankloven og erklære disse kriminelle spekulanter på Wall Street bankerot. Og det amerikanske folk må ophøre med at være krystere og indrømme, at Barack Obama er en fascist, at Barack Obama bør smides ud af embedet, på samme måde, som vi besejrede nazisterne for 70 år siden. (Må jeg bede om noget vand! Undskyld, jeg mistede min stemme!)

Det er i dag 70-års dagen for sejren over fascismen. Og som afslutning vil jeg læse noget for jer fra en stor, amerikanske patriot og general, Douglas MacArthur. Dette er den tale, som Douglas MacArthur holdt på krigsskibet 'Missouri' efter Japans kapitulation, og Japan ville under alle omstændigheder have kapituleret, vi behøvede ikke at smide atombomberne, en historie til en anden dag; men MacArthur gjorde det meget klart, som jeg sagde i begyndelsen, at 80 millioner mennesker døde i Anden Verdenskrig, 80 millioner mennesker mistede livet for Wall Street og London, fordi Prescott Bush og Brown Brothers Harriman bragte nazisterne til magten. Men ved denne krigs afslutning sagde Douglas MacArthur, i uddrag:

'Vi har fået vores sidste chance. Hvis vi nu ikke udtænker et større og mere ligeværdigt system end krig, vil Dommedag stå for døren. Spørgsmålet er grundlæggende set teologisk og involverer en spirituel genoplussen og forbedring af den menneskelige karakter, der vil smelte sammen med vores næsten (...) fremskridt inden for videnskab, kunst og litteratur, og alle materialistiske og kulturelle fremskridt i de seneste 2.000 år. Det må være af spirituel art, hvis vi skal redde det kødelige.'

Det er fra general Douglas MacArthur, september 1945.«

(Koret synger »Republikkens kampsang«, *Mine eyes have seen the coming of the glory of the Lord*)

Originalt trykt 1862 i *The Atlantic Monthly*

Mine eyes have seen the glory of the coming of the Lord:

He is trampling out the vintage where the grapes of wrath are stored;

He hath loosed the fateful lightning of His terrible swift sword:

His truth is marching on.

(Omkvæd)

Glory, glory, hallelujah!

Glory, glory, hallelujah!

Glory, glory, hallelujah!

His truth is marching on.

I have seen Him in the watch-fires of a hundred circling camps,

They have builded Him an altar in the evening dews and damps;

I can read His righteous sentence by the dim and flaring
lamps:

His day is marching on.

Omkvæd

I have read a fiery gospel writ in burnished rows of steel:

“As ye deal with my condemners, so with you my grace shall
deal;

Let the Hero, born of woman, crush the serpent with His heel,

Since God is marching on.”

Omkvæd

He has sounded forth the trumpet that shall never call
retreat;

He is sifting out the hearts of men before His judgment-seat:

Oh, be swift, my soul, to answer Him! be jubilant, my feet!

His truth is marching on.

Omkvæd

In the beauty of the lilies Christ was born across the sea,

With a glory in His bosom that transfigures you and me:

As He died to make men holy, let us die to make men free,

While God is marching on.

Omkvæd

**RADIO SCHILLER den 4. maj
2015:
70 år efter befrielsen**

Med Tom Gillesberg